

10
ROČNÍK 16

1. prosince 2006

V ČÍSLE:

Student Přírodovědecké fakulty držitelem letošní Ceny Shimadzu • AS UP rozhodl o změnách v organizaci a řízení • O Academia filmu 2007 s jeho ředitelem P. Bilíkem

V průběhu Dne otevřených dveří na UP 25. 11. mohli zájemci získat nejen informace o nabídce studijních oborů na sedmi fakultách olomoucké univerzity, ale také přijmout pozvání do některých historických prostor Rektorátu UP, které byly pro tuto příležitost otevřeny veřejnosti.

(Více informací níže.)

-red-, foto -tj- ▶

Skončil 1. ročník Festivalu vzdělávání dospělých

■ V Uměleckém centru UP se ve dnech 23.–24. 11. uskutečnil 1. ročník Festivalu vzdělávání dospělých AEDUCA 2006. Jeho hlavní téma znělo *Vzděláváním ke zvyšování zaměstnatelnosti*. Celá akce tak byla svázána s myšlenkou celoživotního vzdělávání jako klíčovou podmínkou rozvoje nejen pro jednotlivce, ale i pro podniky a veřejnou správu.

Festival vzdělávání dospělých byl organizován jako součást *Týdne vzdělávání dospělých*, jenž vyhláší Asociace institucí vzdělávání dospělých ČR, a skládá se z pěti částí zahrnující odborné konference (např. na téma Profesní poradenství, E-work a e-learning aj.), Veletrh institucí a programů vzdělávání dospělých, Veletrh pracovních příležitostí, Prezentace vzdělávacích pořadů pro dospělé – Pozvání na AFO 2007 a předání Ceny studentů žurnalistiky UP za nejlepší snímek, Předávání Ceny Shimadzu 2006 pro mladé vědecké pracovníky, Vyhlášení nejlepšího projektu rozvoje lidských zdrojů v rámci soutěže *Dobrá rada nad zlato*.

-jv-

Některé vysoké školy mají nové rektory

■ V listopadových dnech tohoto roku se na některých českých vysokých školách vyměnilo jejich vedení.

Akademický senát Slezské univerzity v Opavě zvolil 7. 11. za kandidáta na funkci rektora **doc. R. Žáčka**, Dr. Rektorem VŠUP byl 8. 11. zvolen **PhDr. P. Liška**, který nahradí ve funkci prof. B. Jirků, odvolaného v červnu na návrh Akademického senátu VŠUP prezidentem republiky. Na mimořádném zasedání Akademického senátu Západočeské univerzity v Plzni byl ve stejný den zvolen kandidátem na rektora pro funkční období 2007–2011 **doc. J. Průša, CSc.** Kandidátem na rektora UJEP v Ústí nad Labem pro funkční období 2007–10 byla 15. 11. Akademickým senátem zvolena **doc. I. Ritschelová, CSc.**

-red-

Den otevřených dveří na UP: informace i atrakce

■ *Chtěla bych studovat Filmovou vědu dvouoborově s Filozofií nebo s nějakým jazykem. Přihlášku jsem si po-*

dala na všechny vysoké školy, které nabízejí obor, jenž by mne zajímal. Nyní tyto školy objíždím. V Olomouci se mi líbí, řekla L. Ondrušková, téměř absolventka jedné z pražských středních škol v průběhu Dne otevřených dveří na UP a dodala: Na rozdíl od Prahy je Olomouc příjemně malá, všechno je na dosah ruky.

Den otevřených dveří UP proběhl 25. 11. V tento den měli všichni zájemci o studium na jedné z nejstarších univerzit střední Evropy jedinečnou příležitost osobně získat veškeré informace o možnostech studia a zároveň si prohlédnout i olomoucké akademické prostory. Nově se návštěvníkům nabízely k vidění i některé historické místnosti v budově Rektorátu. Spousta z nich využila příležitost zhlédnout pracovní rektora či Velkou zasedací síň, jež se pro tento den proměnila v divadlo. Zábavné skeče ze života studentů a jejich kantorů prezentovali s velkým úspěchem herci divadla Tramtáře.

Všechna studijní oddělení sedmi fakult UP poskytovala informace již od devíti hodin, na některých fakultách se v průběhu dne uskutečňovala také setkání, v jejichž průběhu všichni zúčastnění obdrželi veškeré informace o oborové nabídce studia. Na tato setkání potom navazovala konzultace zájemců v prostorách jednotlivých kateder, kde se hovořilo především o požadavcích nutných

k přijetí, přípravných kurzech, podmínkách přijímacích zkoušek či uplatnění absolventů.

Informace mohli zájemci získat také od pedela v průchodu nádvoří Rektorátu, v jehož prostorách byly k dispozici také propagační materiály. Kdybych se dostala na vícero škol, rozhodnu se podle atraktivnosti oboru, atraktivitu danou mými měřítky. Teprve poté budu přihlížet k dalším službám, jež škola nabízí. Mám-li někde tři roky žít, věnuji pozornost i dalším službám, které je škola schopna nabídnout, řekla dále univerzitnímu periodiku L. Ondrušková a k dotazu, zda získala všechny potřebné informace, za nimiž se do Olomouce vypravila, závěrem dodala: Myslím, že ano. Informační blok byl na Filozofické fakultě dobře veden, obdržela jsem spoustu tiskových materiálů, existuje internet.

Nemám pocit, že by mi zde nějaká informace chyběla. A když si na něco ještě vzpomenu, není přece problém zeptat se znovu, např. prostřednictvím internetu.

V průběhu Dne otevřených dveří mohli uchazeči o studium navštívit i byvalou tereziánskou Zbrojnici, v níž je umístěna Ústřední knihovna UP, otevřeno zde měli i v prodejně skript, občerstvení nabízela menza v prostorách Rektorátu. Poslední návštěvníci opouštěli brány olomoucké alma mater kolem 13. hodiny.

M. Hronová, foto -map-, -tj-

Akademický senát UP rozhodl o změnách v organizaci a řízení

■ Akademický senát UP se na svém jednání 8. 11. zabýval především návrhy na organizační a řídicí změny na UP, které předložil rektor UP prof. L. Dvořák. Podle jeho slov vycházely tyto návrhy z požadavků akademické obce, která jejich praktickým užitím chce zjednodušit řízení obslužných jednotek, zvýšit vliv akademické sféry na tyto jednotky a zprůhlednit tok financí. Hlavním záměrem je docílit minimalizace stupňů řízení, a tím i rychlejší komunikace mezi nadřízenými a řízenými zaměstnanci, narovnat řídicí a organizační vztahy na UP. Navrhované změny zpracovala do výsledné podoby JUDr. L. Lochmanová, Ph.D., prorektorka pro záležitosti organizace a financování UP, jež při práci na uvedeném materiálu vycházela mj. z Dlouhodobého záměru UP na léta 2006–2010 a jeho Aktualizace na rok 2007. Po rozpravě přijal AS UP k předloženým návrhům organizačních a řídicích změn na UP tato usnesení:

AS UP schválil návrh na **zrušení CIS UP** a převedení zaměstnanců pod Katedru geografie na PŘF UP.

AS UP schválil, že jednání o **Akademik sport centru UP** bude vyloučeno z materiálu o projednávání změn na UP.

AS UP schválil **rozdělení VTP UP** na dvě celouniverzitní zařízení – VTP UP (Podnikatelský inkubátor) a Projektový servis UP. AS UP schválil, aby vedoucí zaměstnanci těchto zařízení, kteří budou vybráni na základě výběrového řízení, měli plně úvazky na UP. AS UP schválil, aby z pověření rektora byla přímým řízením pověřena prorektorka pro záležitosti vědy a výzkumu.

AS UP schválil **zrušení U3V UP** a vypsání výběrového řízení na jednoho zaměstnance, v jehož popisu práce bude zajišťování chodu záležitostí U3V. AS UP schválil, aby z pověření rektora byl přímým řízením tohoto zaměstnance pověřen prorektor pro záležitosti studia a studentů.

AS UP schválil, aby z pověření rektora byla **přímým řízením VUP UP** pověřena prorektorka pro záležitosti vědy a výzkumu.

AS UP schválil, aby z pověření rektora byla **přímým řízením KUP UP** pověřena prorektorka pro organizaci a financování.

AS UP schválil, aby z pověření rektora byl **přímým řízením CVT UP** pověřen prorektor pro záležitosti studia a studentů.

AS UP schválil návrh na **zrušení CDV UP** jako samostatné jednotky UP. AS UP schválil vypsání výběrového řízení na jednoho zaměstnance (koordinátora CDV), který by byl z pověření rektora přímo řízen prorektorem pro záležitosti studia a studentů.

AS UP schválil návrh na **zrušení KS UP jako jednotky IC UP** a přeřazení zaměstnanců KS pod přímé řízení kancléřem UP dle pověření rektorem.

AS UP schválil návrh na **zrušení AVC UP**. AS UP schválil vypsání výběrového řízení na jednoho zaměstnance garantujícího audiovizuální aspekty propagace, PR a marketingu UP v rámci oddělení vnějších vztahů, které z pověření rektora bude pod přímým řízením prorektora pro záležitosti vnějších vztahů.

AS UP schválil návrh na **zrušení funkce ředitele IC UP a jeho útvaru na IC UP**.

AS UP schválil návrh na **zřízení Odboru rozvoje a výstavby UP**, jehož součástí budou dva nové referáty – referát investic a veřejných zakázek a referát rozvoje – který z pověření rektora bude pod přímým řízením prorektora pro záležitosti rozvoje a výstavby. AS UP schválil výběrové řízení na dva zaměstnance referátu investic a veřejných zakázek.

AS UP schválil návrh na **zřízení Oddělení vnějších vztahů UP**. AS UP schválil vypsání výběrového řízení na vedoucího oddělení vnějších vztahů (současně tiskového mluvčího UP), které z pověření rektora bude pod přímým řízením prorektora pro záležitosti vnějších vztahů.

Více informací viz www.upol.cz/odkazy/organy-up/akademicky-senat-up/.

-map-

Student Přírodovědecké fakulty držitelem letošní Ceny Shimadzu

■ Poprvé v historii udělování prestižní *Ceny Shimadzu* v ČR získal toto ocenění student Univerzity Palackého. Je jím RNDr. Jan Petr z Katedry analytické chemie PŘF UP, který v soutěži zvítězil s prací *On-line prekoncentrace slabých elektrolytů pomocí elektrokinetické akumulace kapilární elektroforézou*. Týká se vývoje nové metody pro stanovení slabých elektrolytů pomocí kapilární elektroforézy. *Na rozdíl od dosud používaných metod umožňuje stanovit 4 600krát nižší koncentraci kyseliny benzoové, což výrazně urychluje práci v oblasti potravinářského průmyslu nebo v environmentální analýze*, uvedl při slavnostním předávání ceny zástupce firmy Shimadzu v ČR dr. T. Petřík (na snímku vlevo). Podle jeho slova ocenila komise jmenovaná Českou společností chemickou zejména aplikační dopad vítězné práce. Soutěže se účastnili také studenti, většinou doktorandi, z Univerzity Pardubice, Univerzity Karlovy, pražské VŠCHT a Masarykovy univerzity v Brně.

Za oceněného studenta, který v současné době absoluuje studijní pobyt na univerzitním pracovišti ve švédském Lundu, převzal *Cenu Shimadzu* děkan PŘF prof. J. Ševčík (na snímku vpravo). *Byl to vynikající výběr, protože Jan Petr je vynikající student-workholik v oboru chemie*, uvedl při krátkém představení autora a jeho práce.

Předání ceny se uskutečnilo 23. 11. již téměř tradičně na půdě olomoucké univerzity, s níž firma Shimadzu udržuje dlouhodobou úzkou a oboustranně prospěšnou spolupráci, zejména s Ústavem lékařské chemie a biochemie LF UP. Setkání se kromě reprezentantů japonské firmy a představitelů UP a její Přírodovědecké fakulty zúčastnili také zástupci japonské ambasády, České společnosti chemické, vysokých škol a vědeckých ústavů i představitelé technologických center některých průmyslových podniků.

Cena Shimadzu, vyhlášená japonskou firmou Shimadzu ve spolupráci s Českou společností chemickou (ČSCH), je v ČR již od roku 1999 udělována mladým vědeckým pracovníkům-chemikům mladším 35 let za původní vědeckou práci z oboru analytické chemie. Hlavním cílem soutěže, dotované částkou 750 €, je motivovat mladé talentované vědecké pracovníky v ČR k vědecké práci, ocenit jejich vědeckovýzkumné úspěchy a přispět k jejich udržení na špičkových pracovištích vysokých škol a výzkumných ústavů ČR. Její letošní slavnostní udělování bylo součástí programu Festivalu vzdělávání dospělých AEDUCA 2006 v Olomouci.

-mav-, foto -tj-

Rovnice pro e-learning

■ Víte, jak poznáte motivující e-learningový kurz? Je interaktivní, akční, vytváří vhodné zázemí pro vzájemnou komunikaci, odpovídá na konkrétní potřeby účastníků, nabízí studentům promyšlenou a přiměřenou podporu při studiu, je postaven na technicky snadném ovládnutí a respektuje známý a přijímaný řád.

O tom, jak takový kurz vytvořit, hovořili účastníci semináře *Rovnice pro e-learning* s lektorem D. Francem, předním odborníkem v oblasti přípravy a realizace e-learningových projektů.

Soutěž o nejlepší PF' 2007 pro Přírodovědeckou fakultu

■ Soutěž o Cenu děkana za nejlepší grafický návrh s tématem PF' 2007 vyhráli **D. Konečný** (na snímku vpravo), posluchač Geografie – Aplikovaná geoinformatika, a **Z. Horák**, student Algebry a geometrie. *O tom, jaké bude mít Přírodovědecká fakulta PF' 2007, jsme v užším kruhu přemýšleli asi od října. Shodli jsme se, že se v této věci pokusíme motivovat studenty. A to se podařilo. Jeden ze dvou vítězných návrhů se stane oficiálním PF' 2007 naší fakulty*, sdělila za hodnotící komisi soutěže po jejím slavnostním vyhlášení 24. 11.

Mgr. D. Petřelová. Z rukou děkana PŘF UP prof. J. Ševčíka oba studenti obdrželi poukaz na třídní pobyt pro dvě osoby v rekreačním středisku Přírodovědecké fakulty UP v Karlově a mimořádné stipendium ve výši tři tisíce korun.

První ročník soutěže o Cenu děkana za nejlepší grafický návrh s tématem PF daného roku vyhlásil děkan PŘF UP společně s vedoucím Katedry informatiky prof. R. Bělohávkem a vedoucím Katedry geoinformatiky doc. V. Voženílkem, CSc. Soutěže se mohli účastnit pouze studenti PŘF UP.

-map-, foto -tj-

Ocenění vynikajících osobností Fakultní nemocnice Olomouc

■ Vedení Fakultní nemocnice Olomouc se rozhodlo založit tradici oceňování osobností z řad zaměstnanců a letos poprvé – v rámci oslav 110 let nemocničního areálu – ocenilo vynikající lékaře, vědce a osobnosti z oblasti ošetrovatelství. Diplomy za přínos pro rozvoj největšího zdravotnického zařízení v Olomouckém kraji převzalo 22. 11. v prostorách Teoretických ústavů LF UP patnáct bývalých i současných zaměstnanců nemocnice – lékaři prof. M. Talaš, DrSc., prof. D. Hautfová, CSc., prof. E. Jirava, DrSc., prof. R. Kodousek, DrSc., doc. O. Weinbergerová, CSc., prof. J. Jezdinský, CSc., prof. Z. Jirka, CSc., prof. I. Krč, DrSc., prof. K. Indrák, DrSc., prof. M. Eber, CSc., prof. Z. Koječský, DrSc., a zdravotní sestry E. Fischerová, N. Švehlíková, H. Zhořová a M. Velišková.

▲ Ocenění při slavnostním aktu – vlevo prof. Jirava, vpravo prof. Jezdinský

-eh-, -red-, foto archiv FNO

Fyzikální kaleidoskop opět lákal zájemce o studium přírodních věd

■ Vyzkoušet si praktické experimenty a poslechnout zajímavé přednášky mohli 24. 11. návštěvníci Olomouckého fyzikálního kaleidoskopu, který už čtvrtým rokem zorganizovali odborníci z Přírodovědecké fakulty UP. Popularizační aktivity měly přilákat zejména

mladé lidi. Naším cílem je atraktivním způsobem představit fyziku středoškolákům, kteří hledají bu-

doucí uplatnění. Dojmy z akce pak mohou být jedním z důvodů, proč se pak třeba rozhodnou tento obor studovat," vysvětlil hlavní pořadatel doc. M. Dušek, Ph.D., z Katedry optiky PřF UP.

O zajímavosti nebyla nouze, vedle efektivních pokusů z jednotlivých oblastí přírodních věd mohli návštěvníci zhlédnout také užitečné experimenty, uplatnitelné v běžném životě. Zájemci mohli nahlédnout i do zázemí specializovaných laboratoří, např. pracoviště kvantových optiků či laboratoř nanotechnologií, vyslechnout popularizační přednášku o zrakových klamech nebo se zúčastnit doprovodného semináře pro učitele.

Akci letos finančně podpořil i projekt PřF UP MedVěd, který se věnuje medializaci přírodovědných oborů a jejich popularizaci.

-pv-, -red-, foto -tj-

Ocenění dárcovství krve na PřF UP

■ Bronzovou medailí Jana Janského oceňuje Český červený kříž lidský přístup těch, kteří nezištně darovali desetkrát svou krev. Na zasedání Akademického senátu Přírodovědecké fakulty UP předal děkan fakulty prof. J. Ševčík toto ocenění spolu s drobnou pozorností A. Dokoupilovi, studentovi PřF UP. Poděkoval mu nejen za přínos při záchraně životů, ale i za příspěví k dobrému jménu Přírodovědecké fakulty UP na veřejnosti. Předání se rovněž zúčastnil zástupce Místní skupiny ČČK Olomouc č.5.

-ju-

Stručně

Katedra speciální pedagogiky PdF UP uspořádala 7. 11. v aule PdF UP seminář na téma **Poradenství pro osoby se specifickými potřebami v zemích Evropské unie**, jehož cílem bylo seznámit odbornou veřejnost se systémy poradenských služeb v rámci komplexní péče o osoby se specifickými potřebami v zemích EU.

Pod záštitou krajského zdravotního rady se 9. 11. v posluchárně Neurologické kliniky LF a FNO uskutečnil **15. seminář GSVS univerzitního Společenství pro studium hlasu a řeči**.

V Galerii Podkrovní Uměleckého centra UP byla 15. 11. zahájena výstava pedagogů Katedry výtvarné výchovy Pedagogické fakulty UMB z Banské Bystrice s názvem **Fragmenty**, kterou připravila Katedra výtvarné výchovy PdF UP.

-red-

Vedle projektu *Slyšet jinak*, který vzbudil velký zájem odborné veřejnosti a pozornost médií, se na festivalových koncertech, seminářích a workshopech představila řada významných evropských i mimoevropských hudebních skladatelů, pedagogů, performerů a interpretů, např. K. Knittel, M. Choloniewski (Polsko), S. Esztenyi (Maďarsko), W. Turkenburg, P. van Bergen (Holandsko), A. I. Rossi (Argentina) aj.

-js-, foto archiv katedry

INFORMACE, OZNÁMENÍ, POZVÁNKY

Pastiche filmů z Katedry divadelních, filmových a mediálních studií FF UP pořádají ve dnech **8.–10. 12. již pátý ročník**

Přehlídky animovaného filmu PAF 2006

Jeho hlavními cykly jsou letos *Polská animace (Resuscitace neskutečných světů)* a *Animace a výtvarné umění*. Na třicet bloků představí jak retrospektivy významných tvůrců (Borowczyk, Rybczyński, Štěpánek), významné hosty (manželé Merglovi, D. Szczechura, P. Dumala a další), tak i současné trendy v mezích sferách animace (Machinima, videoart, D. Možný, F. Kirschner, Siggraph).

Více informací na www.pifpa.cz.

Diskuse o různých formách církevního života v Olomouci

Chceš se orientovat v různých formách židovství, křesťanství a islámu? Rád/a by ses na něco zeptal/a přímo duchovního, ale netroufáš si za ním zajít? Netušíš, jaké církve a náboženské společnosti působí v Olomouci?

Konfrontaci vlastního způsobu myšlení a hledání smyslu života s těmi, jež nabízejí jednotlivé církve a náboženské společnosti, nabídne diskuse s jejich představiteli, která je připravena na **13. 12. 2006 od 10.40 hod.** v místnosti NA 409 (v případě většího zájmu v NA 401) v budově Fakulty tělesné kultury v Olomouci-Neředíně.

Cílem besedy, jež je organizována FTK UP v rámci výuky předmětu Základy religionistiky, není přesvědčit posluchače o své pravdě, ale navzájem se informovat o svých pohledech, odlišnostech a – naopak – přibuznostech.

Katedra Českého jazyka a literatury PdF UP pořádá **13. 12. 2006** akci s názvem

Umíme si ještě hrát?

Od 17 hodin vystoupí v olomouckém U-klubu studenti českého jazyka 3. ročníku.

Rektor UP vypisuje výběrové řízení na obsazení dvou pracovních míst právník/právníčka.

Požadované vzdělání: vysokoškolské vzdělání v oboru právo.

Předpoklady: znalost práce na počítači, aktivní znalost anglického jazyka (slovem i písmem), komunikativnost a flexibilita.

Předpokládaný nástup 15. 1. 2007.

Písemné nabídky se zdůvodněním zájmu o tuto práci, strukturovaným životopisem a kopií dokladu o vzdělání zasílejte **do 15. 12. t. r.** na adresu: Rektoriát UP, personální oddělení, Křížkovského 8, 771 47 Olomouc. Součástí ústního pohovoru budou i teoretické otázky z oblasti práva, popř. řešení konkrétního případu.

Případné další informace podá: JUDr. A. Lobo, právní oddělení UP v Olomouci, e-mail: loboa@rup.upol.cz, tel. 585 631 059, 585 631 060.

HABILITACE

Filozofická fakulta

Dne 6. 12. 2006 proběhnu před Vědeckou radou FF UP v zasedací místnosti U1 (Křížkovského 8), následující habilitační řízení:

- 13 hod. – **PhDr. O. Badalíková, Ph.D.**, odborná asistentka Katedry výtvarné výchovy PdF UP;
- 14.15 hod. – **Dr. PaedDr. A. Káčáková**, odborná asistentka Katedry dějin umění FF UP.

Podrobnější informace k uchazečům najdete na www.ff.upol.cz/veda.

Film jako médium poznání – jinými slovy AFO 2007

Zhruba pět měsíců zbývá do doby, kdy se opět otevrou pomyslné brány mezinárodního festivalu **Academia film Olomouc**. Jaký bude? V mnohém jiný, sdělil mi v rušném prostředí olomoucké kavárny Mahler ředitel chystané přehlídky, Mgr. P. Bilík, Ph.D., a dodal: *Festival bude sázet na vědecko-populární film a jeho rozmanité varianty*. Malé avízo naznačuje velkou proměnu. Z následného rozhovoru je patrné, že změn, s nimiž se návštěvníci přehlídky brzy setkají, bude víc než dost.

Když se řekne AFO, vybaví se – alespoň některým – filmový festival s letitou tradicí. Radu let byl jeho ředitelem PhDr. R. Hladký, v letošním roce jste „štafetový kolík“ převzal týk – o nejdéle existujícím festivalu v ČR. Výjimečnou akcí byl především ale z toho důvodu, že se jednalo o událost poměrně jasně profilovanou. AFO bylo jednou z mála akcí v regionu, a tím myslím evropský region, které se zaměřovaly především na poznání prostřednictvím filmu, na vědecko-populární film. V 90. letech však došlo k mnoha proměnám jak na manažerských postech týmu, tak v dramaturgii festivalu. Poslední proměna směřovala k dokumentu autorskému a k popularizování dokumentárního filmu vůbec. Z letitých vesměs kontroverzních debat o tom jaké AFO je či není a jaké by mohlo či mělo být, potom vzešla výzva tehdejší rektorky UP prof. J. Mačákové. Výzva v tom smyslu, že by se AFO mělo více profilovat a mělo by více sázet na objevování vědecko-populárního filmu a jeho variant. Poté jsme předložili Kolegiu tehdejší rektorky UP předběžnou novou osnovu koncepce festivalu. Svou koncepci předložil i tým PhDr. R. Hladkého. Na výzvu zareagoval i Mezinárodní festival dokumentárních filmů v Jihlavě a v zastoupení jeho ředitele Mga. M. Hovorky prezentoval třetí projekt. Grémiu se tehdy sešly tedy tři projekty, tři možnosti, jak organizovat AFO. Náš projekt a projekt Mezinárodního festivalu dokumentárních filmů v Jihlavě byl viděn jako velmi blízký a bylo nám doporučeno, abychom vytvořili fúzi. Rád bych zdůraznil, že jsme netušili, že se zástupci jihlavského festivalu soutěže o AFO zúčastní. Byla to náhoda. V tuto chvíli je Mezinárodní festival dokumentárních filmů v Jihlavě naší partnerskou organizací. Pro nás to vůbec není problém. Jsme s jihlavským festivalem v těsném kontaktu od počátku jeho existence, mj. kolegově, kteří tento festival organizují, studovali v Olomouci, naši studenti na tomto festivalu působí atd.

Jsme přesvědčení, že rozhodnutí vedení UP je správné: vědecko-populární film je krajinou málo prozkoumanou, málo sondovanou. Naopak oblasti, jimiž se v posledních letech AFO zabývalo, jsou saturovány na jiných festivalech, a to kompletnějším i detailnějším způsobem.

AFO 2007 – slavnost vědy a umění. S tímto podtitulem vstoupí přehlídka do svého 42. ročníku. Zahrne v sobě více vědy a její popularizace. Nemáte obavy z poklesu přitažlivosti?

Ne. Občas se objevují hlasy, že příklon k odbornosti by měl znamenat divácký úbytek nebo pokles atraktivit. Já si myslím, že opak je pravdou. Populárně naučný a vědecko-populární film je dnes na poli téměř samostatného trhu a ukazuje se, že potenciál sledovanosti a divácká atraktivita může být i mnohem větší, než se původně odhadovalo. I přesto, že se chceme věnovat právě tomuto segmentu dokumentárního filmu, neznamená to, že budeme zapomínat na ty souvislosti,

jež jsou od dokumentu a vědecko-populárního dokumentu zdánlivě v nějaké distanci. Mám tím na mysli koncepci tzv. bloků, které nemusejí obsahovat jen vědecko-populární filmy. Mohou obsahovat např. běžné dokumenty, hrané filmy nebo jejich ukázky. I na nich však chceme demonstrovat problémy, které – v rovině popularizace vědy – mohou odbornou obec zajímat. Právě odborná obec by měla poskytovat impulzy, měla by zprostředkovat vědění, které film nabízí i mnohem širšímu publiku.

Byli bychom velmi rádi, kdyby se AFO stalo akcí, podobnou jiným festivalovým událostem v ČR, kam je zvykem jezdit. Tzn., že nechceme oslovovat pouze regionální publikum. Chceme, aby se do budoucna stalo běžným jevem, že se z jiných univerzit v ČR, ale i běžného diváckého zázemí krakují diváci, kteří do Olomouce přijedou na tři, čtyři dny, budou zde mít zajištěno ubytování a AFO budou považovat za základní bod ve svém festivalovém kalendáři.

Připravovaný ročník chystá – stejně jako ty předchozí – soutěžní část, mimosoutěžní sekci i část doprovodnou. V oblasti dramaturgie jako celku se hovoří o aktivnějším přístupu a vyhraněnosti. Budme tedy konkrétní...

Jádro festivalu bude samozřejmě soutěžní. Debatovat však o konkrétních programových záležitostech v tuto chvíli nemá smysl. Protože chceme zajistit nejčerstvější filmové počiny, sondujeme nejnovější záležitosti a kontaktujeme producenty. A snažíme se tuto práci dělat cíleně. Volíme instituce, dohledáváme filmy na mezinárodních festivalech, obracíme se na univerzity a na instituce bezprostředně spojené s vědecko-populárním filmem. Pátráme v nové produkci velkých televizních společností, které k tomuto druhu dokumentu mají co říci. Chceme do soutěže pozvat konkrétní filmy a konkrétní tvůrce, ne abychom čekali, že nám někdo něco pošle. Třeba i za cenu, že by soutěž neměla mít takový rozsah. Soutěž by měla být cílená, s kvalitním výběrem.

O programu jako takovém velmi živě diskutujeme. Již dnes máme předpřipraveno tolik bloků, že by vystačili zhruba na tři roky. I když valná většina z nich je na úrovni napádu, některé jsou již v takové fázi příprav, že mohou již potenciální návštěvníky zvát: např. k účasti blokové části s tématem „Tělesnost“. Lidské tělo, jeho zobrazení, vnímání sexuality, sexuální výchovy je pro film velmi častým předmětem zájmu. My bychom jej chtěli nastínit z různých úhlů pohledu. K tématu bude mít co říci teolog, biolog, filozof, ale i např. zástupce naší Fakulty tělesné kultury. Bezesporu zajímavá bude i sekce věnovaná historii populárně-naučného filmu. Existuje totiž teorie, která tvrdí, že film byl původně vyvinut a přijímán právě pro populárně-naučné potřeby. Podle této teorie se svévýznačným směrem od svého počátku vyvíjela jako prostředek poznávání. V Itálii výsledek nádherná kniha, která se této problematice i věnuje a my bychom prostřednictvím tohoto bloku rádi ukázali, jak to fungovalo i v českém kontextu. Další ze sekcí budeme směřovat především k našemu městu a kraji. Bude věnována historii, archeologii a současnosti regionu. Ve spolupráci s AV ČR plánujeme představit audiovizuální prostředky experimentální archeologie. Návštěvníci budou moci vidět, jak je film používán v experimentální archeologii, jak je např. simulována historie prostřednictvím audiovizu. Ve světě – u nás jen někde – fungují např. multimediální centra, jež zprostředkovávají historii konkrétního místa prostřednictvím animace. V našem regionu, který je historií doslova nabitý, se tato služba neposkytuje. Snad se nám prostřednictvím ukávek multimediálních prezentací historie podaří stimulovat některé místní tvůrce, organizace, firmy k této aktivitě. Ve výčtu dosavadní mimosoutěžní nabídky ještě zmíním akcí, již chystá-

me do jednotlivých kin v našem kraji. V těchto stáncích našeho regionu budeme promítat filmy, jež byly natočeny v daném místě od počátku filmu až do současnosti. K jednotlivým projekcím by měl mít místní historik či alespoň kronikář přednášku, např. o tom, co se ve městě od té doby změnilo či jaké byly v době tehdejšího natchání historické souvislosti. Do budoucna bychom rádi vytvořili jakýsi archiv těchto filmů, nebo alespoň kopii těchto filmů, které by např. mohly sloužit k PR prezentaci našeho kraje, regionu. Kdo např. ví, že v Uničově byla natočena Vlčí jáma J. Weisse?

A ještě několik vět k doprovodnému programu. Již dnes vás všechny zvou na výstavu vědecké fotografie institutu L. Nilssona (Švédsko), institutu zaštiťující nejlepší vědeckou fotografii na světě. Lidé, jež v rámci festivalu AFO budou v Olomouci vystavovat své fotografie, jsou mnohdy nositeli významných cen, např. ceny World Press Foto. Jsou to vědci, kteří prostřednictvím elektronových mikroskopů a různých technologií přenášejí výzkum na fotografický papír, tím jej estetizují a zpřístupňují širšímu publiku. Zajímavá bude také výstava známého lepopora Dějiny udatného českého národa autorky L. Seifertové. Sedmdesátimetrové lepoporelo vytvořené na základě knihy, jež získala prestižní cenu Magnesia Litera, také popularizuje vědění a nyní sklízí úspěchy v USA. Z uvedeného je myslím patrné, že i doprovodný program nechceme vnímat pouze jako zábavný doplněk, jenž by neměl vazbu na centrum festivalu. Naopak, měl by být jakýmsi mostem k festivalu, který se k jeho jádru vztahuje.

Konkrétně jste promluvil k programu, budme zcela konkrétní i v odpovědi, která se týká týmu, jenž festival připravuje. S kým spolupracujete?

Jádro týmu se skládá především z lidí z Katedry filmových, divadelních a mediálních studií FF UP. Na festivalu pracují tedy ti, kteří již delší dobu organizují Pastische filmz, velmi aktivní jsou naši studenti, postgraduanti, kteří mají mj. zkušenosti s festivaly Febiofest, Mezinárodním festivalem dokumentárních filmů v Jihlavě či Letní filmovou školou v Uherském hradišti. Rádi bychom do dějů kolem festivalu včlenili i další posluchače. V mém praktiktu, které se zaměřuje na festivalovou produkci, jsem svým studentům např. zadal úkol vypracovat dramaturgický plán pro jeden z konkrétních bloků Academia filmu. Zda bude uplatněn či ne, záleží především na nich. Obecně bychom rádi, aby se posluchači UP podíleli i na ostatních výstupech a vstupech festivalu. V současné době jsme např. oslovili studenty Katedry výtvarné výchovy PdF UP. Měli by se pokusit vytvořit alternativní metody propagace festivalu. Stejným způsobem se chystáme komunikovat se studenty Žurnalistiky, Bohemistiky atd.

Ptáte-li se na tým, nemohu samozřejmě opomenout naše partnery z Mezinárodního festivalu dokumentárních filmů Jihlava. Pro AFO již fungují především jako servisní organizace. Chtěl bych zdůraznit, že především zástupci jihlavského festivalu mají možnost jezdit na mezinárodní festivaly, mají možnost provádět shora zmiňovaný předvýběr filmů. Pro ně to není nic nového. Za svými cíli jezdí na festivaly léta, nyní mají jen o zadání navíc – vyhledávají i jiný druh filmu.

Mgr. P. Bilík, Ph.D., ředitel Academia filmu Olomouc 2007, působí jako vedoucí sekce filmových studií při Katedře divadelních, filmových a mediálních studií FF UP. Odborně a pedagogicky se věnuje především managementu kultury, dějinám českého filmu a literatury, dramaturgii a vzdělávání v oblasti filmu a médií.

AFO 2007

Film jako médium poznání

Motto: Vidět a vědět

Termín: 17.–22. 4. 2007

Místo konání: UC UP, Muzeum moderního umění, Arcidiecézní muzeum, kino Metropol.

Tovačovská jezera: budoucí přírodní památka?

Odborní pracovníci Pedagogické a Přírodovědecké fakulty UP se již druhým rokem zabývají výzkumem lokality Tovačovských jezer, zařazených do evropské soustavy „Natura 2000“. Tato soustava mezinárodně chráněných území Evropské unie má za úkol maximálně dbát na ochranu vybraných oblastí v jednotlivých členských státech.

Tovačovská jezera se nacházejí v nivě řeky Moravy. Jezera vznikla těžbou štěrkopísku na původně orné půdě, těžební aktivity zde dosud intenzivně probíhají a těžební firma předpokládá, že těžbu štěrkopísku ukončí nejdříve kolem roku 2040. Oblast jezer je značně rozsáhlá (asi 400 ha), jezera severním okrajem navazují na město Tovačov a jižním okrajem sousedí s velkým komplexem lužního lesa (Národní přírodní rezervace Zástudánčí). Tento lužní les se táhne podél řeky Moravy dále jižním směrem až k Chropyni.

Biologické průzkumy oblasti byly zahájeny v roce 2005 podrobnou studií dr. V. Kostkany, odborného asistenta Katedry ekologie a životního prostředí PŘF UP a Mgr. Z. Maloně a kol. (doktoranda Katedry ekologie a životního prostředí PŘF UP), zabývající se populací bobra evropského na Tovačovských jezerech. V roce 2006 následovala detailní inventarizace botanická, včetně upřesnění výsledků mapování míst výskytu (biotopů), kterou zpracoval RNDr. V. Tlusták z Katedry přírodopisu a péstitelství PŘF, inventarizace entomologická (K. Tichá a P. Bezděčka – Agentura ochrany přírody a krajiny ČR), ichtyologická (dr. P. Loyka – odbor životního prostředí Magistrátu města Olomouce) a ornitologická autorů prof. S. Bureše (Katedra zoologie a antropologie, Ornitologická laboratoř PŘF UP) a dr. I. Machara (Katedra přírodopisu a péstitelství PŘF).

Kromě životaschopné populace bobra bylo zjištěno 18 zvláště chráněných druhů hmyzu a 32 druhů ryb, z toho jeden druh chráněný (mník jednovousý, *Lota lota*). V území se vyskytuje 71 druhů ptáků, z toho osm druhů evropsky významných. Ukázalo se, že i v oblasti silně deteriorizovaného dobývacího prostoru lze najít přírodovědecky hodnotné, byť sekundární

biotopy (iniciální stadia měkkého luhu, litorály na břehových partiích jezer). Pro zajímavost je třeba doplnit, že botanicky nejhodnotnější částí navrhované přírodní památky je dnes těleso železniční trati (vlečky) s výskytem zajímavých druhů polních plevelů, které v okolní intenzivně obhospodařované zemědělské krajině nemají šanci na existenci. Koncem r.2006 byl na základě biologických průzkumů a podrobné historické studie celého území připraven kompletní plán péče o návrh budoucího zvláště chráněného území v kategorii „přírodní památka“. Historická studie vývoje území byla provedena na podkladě analýz historických map od r. 1716. Součástí historické studie je přehled vývoje stupně ekologické stability území dnešních Tovačovských jezer, vypočítaný podle Koeficientu ekologické stability. Podařilo se doložit, že celá oblast dnešních umělých štěrkopískových jezer byla od poloviny 18. do poloviny 19. století součástí velké rybníční soustavy a poté až do doby zahájení těžby štěrkopísku využívána převážně jako orná půda.

Plán péče o navrhovanou „přírodní památku“, zpracovaný podle platné metodiky schválené MŽP, obsahuje soubor návrhů opatření, podle nichž by měla být v budoucnu regulována a řízena těžba štěrkopísku a upraven plán rekultivace. Technologie těžby štěrkopísku bude nasměrována k tvorbě rozsáhlých ploch budoucích litorálů, k větší diverzifikaci břehových partií jezer a zároveň i ke vzniku kolmých jezerních břehů, vhodných pro hnízdění ptáků (ledňáček, břehule). Plán péče akceptuje i možnost omezeného rekreačního využívání jednoho z jezer v budoucnu a navrhuje zásady pro úpravy rybářského hospodaření (k vytvoření podmínek pro výskyt širokého spektra autochtonních ryb, tj. vyskytujících se v místě svého původního rozšíření a vývoje, a jejich přirozené reprodukce). Plán rekultivace území by měla být výrazně větší akcent než dosud na ponechávání ploch po těžbě samovolné sukcesí, která je v podmínkách krajiny údolní nivy nesmírně dynamická a rychlá.

Ing. I. Machar, Ph.D.,
Katedra přírodopisu a péstitelství PŘF UP

Didaktické programy pro osoby s mentálním postižením

Katedra informatiky PŘF UP se spolu s ústavem sociální péče Klíč zapojila do projektu „Vzdělávací program pro integraci osob s mentálním postižením“ v rámci grantového schématu společného regionálního operačního programu (SROP). Cílem projektu bylo pomoci vhodných didaktických pomůcek u klientů s mentálním postižením rozvíjet takové intelektuální a praktické dovednosti, jež jsou důležitými prvky v oblasti jejich sociální rehabilitace a profesní orientace. Jako vhodné didaktické pomůcky byly zvoleny počítačové programy. Jedná se o velice specifické a unikátní programy, neboť pro tuto cílovou skupinu žádné speciální výukové programy neexistují.

Film jako médium...

Dokončení ze str. 4

Připravované AFO vzniká v součinnosti s Olomouckým krajem, Statutárním městem Olomouc, Muzeem umění Olomouc a Mezinárodním festivalem dokumentárního filmu Jihlava. Je společným organizačním a dramaturgickým projektem Univerzity Palackého a občanského sdružení JSAF. Závěrem prosím o několik slov týkajících se rozpočtu.

Pozitivum skýtá Olomoucký kraj, který nabídl v osobě pana hejtmana Kosatíka našim cílům naprostou podporu. Jednání s dalšími institucemi ještě nemají tak konkrétní výstupy. Nejvíce nás trápí situace na UP, kde došlo ve věcech, které nejsou v naší kompetenci, k velikému administrativnímu zdržení, které je i ve chvíli, kdy vedeme tento rozhovor, nadále prodlužováno...

Ptala se M. Hronová, foto - tj-

Programy přizpůsobené potřebám osob s mentálním postižením vytvořili v rámci výuky studenti naší univerzity, konkrétně studenti oboru Výpočetní technika. Na tyto programy byly kladeny velice specifické požadavky: jednoduché uživatelské prostředí, co nejméně textu, srozumitelnost, přehlednost a rozšiřitelnost. Vzniklo tak jedenáct programů, které lze rozdělit do dvou skupin. První skupinu tvoří programy, sloužící jako podpora v rámci celoživotního vzdělávání osob s mentálním postižením (zeměpis Evropy, sluneční soustava, poznávání hub, apod.). Druhou skupinou jsou programy pro podporu integrace a začlenění klientů do majoritní společnosti (orientace v MHD, nakupování, simulace dopravních situací, apod.).

Programy byly nainstalovány v nově vybudované počítačové učebně ústavu sociální péče Klíč ve Chválkovicích. Zde také proběhlo 11. 9. 2006 slavnostní otevření této učebny a její předání do užívání klientům tohoto zařízení.

Mgr. J. Zacpal, Katedra informatiky PŘF UP

Prodejna VUP upozorňuje

Prodejna a učebnice, skript a odborné literatury Vydavatelství UP upozorňuje, že z důvodu provedení fyzické inventury k 31. 12. 2006 v prodejní VUP a z důvodu čerpání řádné dovolené bude v závěru roku 2006 a na počátku roku 2007 upravena prodejní doba následovně:

- pondělí 11. 12. – čtvrtek 14. 12. 2006 bude otevřeno od 9 do 12 hod., odpoledne zavřeno;
- ve dnech 15. 12. 2006 – 7. 1. 2007 bude v prodejní VUP z výše uvedených důvodů zavřeno.

-fm-

Katedra zoologie PŘF UP zve na přednášku
prof. RNDr. Stanislava Komárka, Dr.
(Katedra filozofie a dějin přírodních věd,
PŘF UK, Praha)

Podobnost v živé přírodě a co s ní počít?

Ukutečnění se 13. 12. 2006 v učebně č. 9 PŘF UP
(tř. Svobody 26, 2. patro).

Prof. S. Komárek se dlouhodobě věnuje řadě témat na hranici biologie a filozofie. Přednáší o vzájemných vztazích přírodních a kulturních fenoménů, dějinách biologie, Jungově psychologii, přírodní estetice atd. Je znám díky své obsáhlé publikační činnosti jak esejistické (např. v časopise *Vesmír*), tak knižní (např. „*Dějiny biologického myšlení*“, „*Lidská přirozenost*“, „*Příroda a kultura*“). *Eseje vyšly souborně v sérii populárních svazků (např. „Pítevní praktikum pro pokročilé“ a „Mír s mlouky“); je autorem několika sbírek poezie a dvou románů („Opštlisova nadace“ a „Černý domeček“). Stěžejním objektem zájmu prof. S. Komárka jsou mimikry a podobnosti v přírodě (viz monografie „Mimikry, aposematismus a příbuzné jevy – mimetismus v přírodě a vývoj jeho poznání“). Mimořádně široký myšlenkový záběr, schopnost nacházet nečekané souvislosti a originální humor prof. S. Komárka slibují výjimečný posluchačský zážitek.*

Akademik sport centrum UP
srdečně zve děti, vnoučata a rodinné příslušníky
zaměstnanců UP na tradiční

Veselou předvánoční mikulášskou show
plnou písniček, legrace a scének
(přijde nejen Mikuláš s čertem a andělkem).

Kdy: úterý 5.12. 2006 v 18.30 hod.

Kde: Dům armády Olomouc
(tř. 1. máje, Divadelní sál).

Vstupné: 20 Kč/osoba (dospělí a děti od 2 let).

Pro děti je připraven balíček dobrot (nutno zaplatit předem v ASC UP, U Sportovní haly 2; v případě zájmu je třeba nahlásit děti telefonicky nebo e-mailem: 585 636 452, 51).

Lékařská fakulta UP přijme
samostatnou referentku studijního
oddělení doktorských studií
s nástupem od 1. 5. 2007.

Požadujeme: minimálně středoškolské vzdělání, základní znalost anglického jazyka, znalost práce na PC, samostatnost, komunikativnost, pozitivní přístup k řešení problémů.

Nabízíme: hlavní pracovní poměr, perspektivu dlouhodobého zaměstnání, zajímavé zaměstnání ve stabilním kolektivu, zaškolení během dvou měsíců.

K vlastnoručně podepsané přihlášce k výběrovému řízení přiložte strukturovaný životopis s přehledem dosavadní praxe včetně kopií dokladů o vzdělání.

Přihlášky zasílejte do 31. 12. 2006 na adresu: Děkanát LF UP, Ing. A. Antoňová, vedoucí studijního oddělení, tř. Svobody 8, 779 00 Olomouc.

Druhý ročník Maratónu psaní dopisů
v Olomouci

V Olomouci proběhne ve středu 6. 12. 2006 již druhý ročník *Maratónu psaní dopisů*. Jedná se o akci na podporu obětí porušování lidských práv, kterou již podruhé pořádá Olomoucká skupina Amnesty International. Maratón se bude konat od 10 do 19 hod v kavárně Betánie (Wurmova 5).

Ředitelství Základní školy J. A. Komenského Fulnek
přijme od 1. 9. 2007 absolventa s aprobací
Matematika-Fyzika.

Informace na tel. 556 741 024 nebo 731 176 104,
e-mail zsjak@seznam.cz.

Z čeho máte na UP po sedmnácti letech od listopadu 1989 největší radost? Co vás naopak zklamalo?

Prof. L. Dvořák, rektor UP: Radost mám z toho, že se univerzita skutečně otevřela světu, že se podařilo využít svobodných poměrů k vytvoření mnoha nových, ideologií nezátížených akreditovaných programů, které zpestřily nabídku pro uchazeče o studium, že se výrazně zlepšily materiální podmínky pro výuku a zejména pro výzkum. Univerzita se tak stala mnohem atraktivnější pro studenty i pro zaměstnance. Svědčí o tom mimo jiné i velký zájem o studium na UP, který přibližně trojnásobně překračuje kapacitní možnosti univerzity, velmi dobrá uplatnitelnost absolventů nebo úspěšnost našich badatelských týmů.

Je otázkou, zda nabídnutá šance byla využita v plné míře. Myslím, že v tom máme rezervy. Méně se uzavíráme do vlastní ulity, odstraňujeme občasnou nízkou kompetentnost, malost a přizemnost v rozhodovacích procesech a ve vzájemné komunikaci a nezavídíme úspěšným. Nebudeme pak tak často zažívat pocity zklamání.

Prof. I. Barteček, děkan Filozofické fakulty UP: Otázka Žurnálu UP mě zastihla mimo ČR. V posledních dnech jsem měl příležitost procházet archivní fondy vztahující se k působení amerických Čechů na příkladu sbírky ACASA uchovávané v Joseph Regenstein Library na University of Chicago. Chicagská centrála – díky početnosti české (a slovenské) krajské obce – se hrávala roli ústředního organizačního článku pro USA a Kanadu, jakož i pro spolupracující spolky Čechů v Latinské Americe (alespoň do počátku 60. let). Klíčovými momenty sbírky jsou historické mezníky novodobých českých a československých dějin – 1918, 1938–1939 a následně osmičky. Rovněž i 17. listopad.

Výhodou historie a historika je znalost archivních pramenů, „nevýhodou“ je právě znalost archivních pramenů. V té souvislosti jen připomínám slova nositele Ceny Františka Palackého (za rok 2004) profesora Františka Šmahela, který bezprostředně po listopadu 1989 při přejímání Českého časopisu historického připomenul, že z historie nelze vybírat, že jsme dědici kládů a záporů.

A 17. listopad 1989? Bylo páteční slunné odpoledne, alespoň v Praze na Novém Městě. Jako účastník seminářů jednoho ze zatčených v roce 1939 (a následně po překročení „směrného čísla“ německou mocí propuštěného a tím zachráněného po českou historií) – profesora Josefa Polišenského, jsem byl toho dne na místě pro setkání zvoleném, a to na Albertově. Šlo o 50. výročí. Navíc z Emauzského kláštera, kde byl Historický ústav ČSAV, jsem to měl jako jeho zaměstnanec nedaleko. Účastníci vědí, že část přítomných nesla jako symbol červený květ. Ostatně atmosféra byla a je popisována v literatuře.

Dnešní sedmnáctý listopad po 17. listopadu je pro mne svým způsobem symbolickým. Pro Filozofickou fakultu UP a obecně pro humanitní studia a filologická studia je dopad jakýchkoli společenských změn „dvojnásob“ důraznější. Jsem potěšen znovuzavedením/zavedením oborů jakými jsou sinologie, japanistika, nederlandistika, z klasických disciplín filozofie či dějiny umění, specializačních studií (judaistika) a vybudování odborných pracovišť typu Centra pro československá exilová studia, Arbeitsstelle für deutschmährische Literatur nebo Kabinetu pro studium dějin filozofie středověku a renesance. Uvádím pouze příklady za další. Tyto konceptní proměny pokládám za zásadní. Odpověď na otázku „co vás zklamalo“ ponechávám jiným. Jsem spíše optimisticky utrojen, byť jsem si vědom skutečnosti, že historie je nespravedlivá a paměť vratká.

PhDr. R. Hladký, ředitel Informačního centra UP: Radost mám z toho, že se univerzita rozrostla ze čtyř a půl tisíce studentů na čtyřech fakultách v roce 1989 na dnešních téměř dvacet tisíc na sedmi fakultách. Škoda však, že se mezi novými fakultami neobjevila

Pokračování na str. 7

Z notesu studentské zapisovatelky: S rozvojovým projektem do Mongolska /VIII/

Zastavení osmé, poprvé mimo město

V prvním Ulanbátaru nám už je těsně, proto se vydáváme do přírody, spíme v jurtě, potkáváme šamanskou rodinku a pijeme vodu z řeky...

Po měsíci v zaprášeném centru Ulanbátaru, v přečpaných autobusech a hazardování při přecházení silnice mezi troubícími auty nutně potřebujeme do přírody. Chceme poznat i jinou tvář Mongolska, než jen hlavní město. Balíme batohy a na víkend vyrážíme do 70 km vzdáleného Národního parku Terelž. „Jezdí odsud autobus do Terelže?“, ptáme se s Tanjou pouličního prodávče na zastávce uvedené v průvodci. „Jo, jo, jede v jedenáct“, odpovídá. Když však ani o půl dvanácti nic nepřijelo, rozhodli jsme vydat se na cestu stopem. Respektive taxikem, za stop se tu totiž platí. V Mongolsku je každý řidič potencionální taxikář.

Rozdíl mezi městem a jeho okolím jsou velmi citelné: po několika kilometrech se před námi začala otevírat neuvěřitelně osamělá, zároveň však krásná mongolská krajina. Malé kopce a sem tam nějaká jurta, vzduchotkatelně čistší. Je to zvláštní, ale mám zde pocit opravdové svobody. Podzim v Terelži má barvu žlutou a modrou, zelená se tu prolíná s okrovou. Věřte mi, přátelé, je to pastva pro oči! Sobotu travíme krátkou túrou a koupáním ve studené řece. Na noc se ubytováváme v jednom z jurtových kempů, jichž je tu dostatek. Závěr: zase jeden krásný den...

Největší zážitek na nás však teprve čeká. A přichází v neděli. Nejdříve se brodíme přes řeku, a to hned dvakrát, potom se v ní koupeme a nyní vytvále šlapeme podél cesty. Nabídky na svezení nezlomně odmítáme. „Náášir, náášir (pojdte sem)“, mává na nás mongolská rodinka sedící u cesty. „Proč ne?“, říkáme si. A začíná konverzace rukama nohama. Táta – hlava rodiny – se nám snaží vysvětlit, k čemu se to vlastně chystají. Z gestikulace rozumíme, že připravují „něco“ s maskami a bubnem. „Hm, asi nějaký ceremoniál“, říkám si zase já. V tu chvíli ještě netuším, o co jde a kam až to povede.

Mezitímco nedaleko od nás probíhaly přípravy k akci, sešlo se Mongolů zhruba patnáct – patrně celá rozvětvená rodinka. Mezi tři

stromy uvazují modré šátky „chadak“ a pod nimi pokládají šamanské nádobičko – místičky, lžičky, potraviny a kdoví co ještě. Jedna z maminek na sebe obléká slavnostní mongolský šat – „del“, boty a masku na hlavu. My společně s ostatními prcháme do lesa. Převlečená maminka – vlastně teď už šamanka – následně několikrát kropí šátky vodou a dává se do tance, zpěvu a bubnování. Za neustálého pohybu mluví, zpívá a chvílemi to vypadá, že kvílí, vzlyká či dokonce pláče. Na šatech, paličce i bubnu má další zvonečky a želízka, jež svými zvuky doprovázejí její zvláštní tanec. Nastává chvíle, kdy se rodina postupně, jeden po druhém, začínají přibližovat k šamance.

Klekají si před ní do kruhu s dlaněmi spojenými v kličce a šamanka – teď už v naprostém tranzu – pokračuje ve svém rituálu. Po dalších zhruba dvaceti minutách přestává a účastníci před ní sklánějí hlavu. Šamanka každému něco sděluje a každému se jejím prostřednictvím navíc dostává poplácání, pohazení, taktéž údery jsou vidět. Na řadu přicházím i já s Tanjou. Také nám něco sděluje, nerozumím však ani slovo. Jedna babička z kruhu mi zdviženým palcem vzápětí však ukazuje, že je s námi pravděpodobně vše v pořádku.

Obřad končí a rodina nám nabízí, že nás zpět do Ulanbátaru svezou autem. Cestou si prý uděláme piknik. Nikdo se nezabývá tím, že ve voze není místo. Do auta se nás nekladalo sedm. K přípravě občerstvení zastavujeme u řeky. Z ní nabíráme vodu a za hodnou chvíli máme tu čest ochutnat mongolský „chorchok“. Vaří se asi hodinu v obrovské plechové bandasce. Pro náruživé kuchaře poskytují recept: voda; kameny právě vytáhlé z ohně; maso a brambory, to vše uvařte na ohni dohromady...

Nádherná je ta země mongolská, ale teď už zase hurá za děti do školy.

S. Šafaříková, studentka FTK UP, ve spolupráci s M. Hronovou, foto archiv autorky

Rektor UP

ve snaze povzbudit literární tvorbu studentů a umožnit tvůrcům dialog s posuzovateli jejich práce vyhláší

13. ročník veřejné literární soutěže pro studenty.

Podmínky soutěže: Předložit v oboru poezie 5–10 textů; v oboru próza (povídka, novela, esej) text do 30 stran; v oboru drama text hry; a to ve třech kopiích, z nichž každá bude označena jménem, fakultou ročníkem, studovaným oborem a domácí adresou. (Stranou se miní strojepis [počítačový text] o 30 řádcích a 65 úhovech.)

Závěrečný termín odevzdání prací je 31. březen 2007.

Za nejlepší práce budou uděleny ceny, a to 1. cena – 2 000 Kč, 2. cena – 1 500 Kč, 3. cena – 1 000 Kč.

Porota nemusí všechny ceny udělit. Ceny se nerozdělují ani nezdvoují. Soutěžní práce budou hodnoceny odbornou porotou, kterou jmenuje rektor UP.

Výsledky soutěže budou vyhlášeny v květnu 2007 a zveřejněny v Žurnále UP. Autoři vítězných prací se zúčastní hodnotícího semináře.

Soutěžní příspěvky zasílejte na adresu: Sekretariát rektora UP, Křížkovského 8, 771 47 Olomouc; obálku označte heslem „Literární soutěž“.

Mezinárodní studentská vědecká konference v Prešově

Ve dnech 23.–25. 10. 2006 se skupina studentek-členek Pedagogického vědeckého kroužku Katedry primární pedagogiky PdF UP – v čele s vedoucí kroužku doc. D. Holoušovou, CSc., zúčastnila mezinárodní studentské vědecké konference ve východoslovenském městě Prešově. Na tuto konferenci, pořádanou na půdě Pedagogické fakulty Prešovské univerzity, jsme se vydaly ve složení V. Rákociová, L. Slezáčková, R. Srbová, P. Vyhňáková a K. Životská. Kromě nás se konference zúčastnili také kolegové z polských měst Opole a Ratiboř, s nimiž náš Studentský vědecký kroužek dlouhodobě spolupracuje. Na posledním česko-slovensko-polském setkání, které se konalo v dubnu tohoto roku u nás na Pedagogické fakultě UP, byl zahájen nový společný projekt na téma „Využití tradic a zvyků regionů ve výuce na 1. stupni základní školy“. Cílem prešovské konference bylo prezentovat a zhodnotit dosavadní výsledky práce na tomto projektu a společně se dohodnout na dalším postupu, především na metodologii výzkumného řešení zpracovávané problematiky.

Konference byla slavnostně zahájena 23. 10. za účasti děkana Pedagogické fakulty PU doc. M. Portíka, Ph.D., proděkanky doc. R. Bernátové, Ph.D., a vedoucí Katedry předškolní a elementární pedagogiky a psychologie doc. L. Belásové, Ph.D. Na zahájení nechyběla ani Mgr. H. Kochová, vedoucí prešovského studentského kroužku a hlavní organizátorka konference, již především patří dík za krásnou a pohostinnou atmosféru celého třídního setkání.

Celé pondělní odpoledne bylo věnováno usilovné práci. Všichni zúčastnění studenti vystoupili s příspěvky, zaměřenými na zvyky a tradice spojené s různými svátky a na aplikaci těchto zvyků ve výuce na 1. stupni základní školy. V závěru jednání jsme se shodli na tom, že mnohé tradice máme velmi podobné, aniž by se tím ovšem stírala jedinečnost každého národa a regionu. Uvědomili jsme si, že i ve sjednocené Evropě musí vést cesta právě tudy – vzájemně se poznávat, stavět na tom, co máme společné, a zároveň chránit a rozvíjet to, co je v kultuře jednotlivých národů specifické a jedinečné. Úloha školy a kvalitně připravených učitelů je na této cestě nezastupitelná.

Po pracovní části prvního dne konference jsme strávili přátelský a uvolněný večer, i když téma lidových zvyků a tradic jsme rozhodně neopustili. My, olomoucké studentky, jsme si pro své zahraniční kolegy připravily pásmo o štedrovecerním věštění a na oplátku nám prešovské studentky umožnily vyzkoušet si lití skutečného olava přes velký železný klíč (ovšem jen těm z nás, které jsou dosud svobodné). Poté jsme byli pozváni na bohatou večeři, která se nesla v duchu východoslovenských vánočních tradic. Díky pohostinnosti slovenských studentek jsme mohli ochutnat tradiční pokrmy, které v prešovském regionu patří na štedrovecerní tabuli.

Úterní dopoledne jsme zahájili návštěvou Základní školy na Sibirské ulici v Prešově, kde jsme byli vlídně přijati zástupcem ředitele Mgr. P. Haasem, který nás seznámil s řadou aktivit, které ZŠ Sibirská nabízí svým žákům. Při škole existuje nadace „Prváček“, jsou pořádány vánoční benefiční koncerty pro rodiče, školní sportovní olympiády, zimní školy v přírodě a podobně.

Škola se snaží i o zpestření života lidí v okolním sídlišti, ať již organizováním každoročních karnevalových průvodů či budováním školního parku s naučnou stezkou. Žáci vydávají vlastní časopis Okno, ve škole funguje žákovský parlament a řada zájmových kroužků. V loňském roce se žáci velmi aktivně zapojili do projektu „Za život bez tabáku“ a uspořádali na téma boje proti kouření třídní konferenci. Při prohlídce školy jsme navštívili moderně vybavené učebny pro výuku výpočetní techniky a cizích jazyků a zhlédli vystoupení školního souboru mažorettek, které za deset let své existence vybojovaly řadu ocenění i na mezinárodních soutěžích. Prohlídku školy jsme zakončili návštěvou nově budované sportovní haly, která bude dokončena do konce letošního roku a která nás nadchla svou prostorností i účelnou krásou.

Zbytek úterního dopoledne jsme s milým doprovodem slovenských studentek strávili prohlídkou historického centra Prešova. Krásný výhled na celé město nám nabídla věž kostela svatého Mikuláše a také kopec „Kalvária“, který se nachází nedaleko budovy Pedagogické fakulty PU. Na oběd nás naši hostitelé pozvali do příjemné Slovenské restaurace, kde jsme byli pohostěni výbornými slovenskými specialitami – kapustnicí, haluškami a pirohy.

Po obědě jsme se opět pustili do práce na našem společném projektu. Stál před námi nelehký úkol, a to na základě pilotních šetření, která jsme v uplynulých měsících realizovali v České republice, na Slovensku i v Polsku, sestavit společný dotazník, který bude zadán třem stovek žáků 4. tříd v každé zemi, celkem tedy devíti stům respondentů. Dotazník je zaměřen na povědomí žáků o lidových tradicích a zvycích, pojících se k důležitým svátkům v průběhu celého roku, a také na to, do jaké míry jsou tyto tradice a zvyky dodržovány v rodinách žáků. Naše jednání bylo kreativní a zdravě bouřlivé a nakonec jsme i přes jazykové, zvykové a názorové odlišnosti šťastně dospěli k vytyčenému cíli – jednotnému dotazníku, který umožní mimo jiné také velmi přínosnou mezinárodní komparaci.

Po tak intenzivní práci jsme se již velmi těšili na večeri, která byla opět sváteční, tentokrát v duchu velikonoce. Velikonoční stůl na východním Slovensku je plný různých u nás neznámých dobrot, jako je například syrek, masový koláč či salát z červené řepy. Většina z nás tyto pokrmy okusila poprvé a všem nám velmi chutnalo.

Ve středu nadešel čas se rozloučit. Na závěrečném jednání jsme shrnuli hlavní výsledky konference a dohodli další společné setkání, které se uskuteční ještě letos v polském Opole. Rozhodli jsme se také pro publikování příspěvků, které zazněly na konferenci, ve vlastním sborníku, který vydáme u nás v Olomouci. Po obědě jsme se s našimi milými hostiteli i s krásným městem Prešovem rozloučili a vydaly se na dalekou cestu pod Tatrami zpět na Moravu.

Na konferenci v Prešově vzpomínáme s vděčností za pozornou a laskavou péči našich slovenských přátel a těšíme se na příští setkání v Polsku, kde budeme v práci na projektu „Využití tradic a zvyků regionů ve výuce na 1. stupni základní školy“ společně pokračovat.

K. Životská, P. Vyhňáková

Z čeho máte na UP po sedmnácti letech od listopadu 1989 největší radost? Co vás naopak zklamalo?

Pokračování ze str. 6

např. fakulta ekonomická či farmaceutická. Univerzité i regionu by to prospělo.

Jsem rád, že jsme od počátku reagovali na rozvojové trendy v oblasti informačních technologií. A to jak např. vytvořením kvalitní a vzhledem k množství a dislokaci univerzitních objektů rozsáhlé počítačové sítě, s více než čtyřmi tisíci počítači, tak organizačně, vznikem Informačního centra v roce 1991 a rychlým vznikem a rozvojem dosud chybějících součástí UP, jakými jsou Univerzitní knihovna a Vydavatelství, či univerzitní televizní studio. Koncentrace pracovišť a zařízení na získávání, zpracování a šíření dat pod jednou střechou, s možností sdílení využívat kapacit strojů i odborných pracovníků byl dobrý krok, který měl výrazný funkční a zejména ekonomický efekt. K životaschopnosti tohoto systému přispěly projekty ze zahraniční i tuzemskou grantovou podporou, které přinesly univerzité jen od roku 1991 do roku 1996, v době počátků grantového financování u nás, více než jeden milión USD a další desítky miliónů korun (The A. W. Mellon Foundation, The International Media Fund, Volkswagen Foundation – Library Program, Higher Education Support Program aj.). Podmínkou pro podání projektů byla existence celouniverzitního zařízení. Bez Informačního centra by tyto granty univerzita nemohla získat.

Nemám radost ze zrušení Informačního centra. Ne pouze pro minulost, ale pro potenciál jeho dalšího rozvoje jde o chybné rozhodnutí.

Nemám radost z toho, že hybnou silou univerzitého dění, ale současně brzdou rozvoje, je častá nedůvěra a despekt: vzájemná nedůvěra mezi fakultami, nedůvěra k tzv. centrálním jednotkám, mnohdy podceňování jiných oborů a práce těch druhých, nedůvěra ve schopnosti někoho jiného, než ve schopnosti vlastní a schopnosti nejbližších kolegů.

Nemám radost z bariéry mezi akademickými pracovníky a těmi ostatními, kteří jsou apriori považováni za zaměstnance druhé kategorie, a to ne podle vzdělání, skutečných schopností a výsledků práce, ale podle zkratnatěného, předpojatého a zakořeněného myšlení. Bez vyvážené partnerské spolupráce a vzájemného respektu chybí motivace ke kreativní práci a k identifikaci se s univerzitou. Jeden akademický funkcionář pokrivenost současného stavu dotáhl do dokonalejší sdělení: „Přeci nemůžete být chytřejší, než my“. S tím jsem se na žádné univerzitě v zahraničí na západ od nás nesetkal a nemohu se s tím smířit.

Doc. D. Tomajko, CSc., děkan Fakulty tělesné kultury UP: Za velký úspěch považuji ustavení Fakulty tělesné kultury v roce 1991. Tento akt by se neobešel bez neúnavné podpory tehdejšího vedení UP v čele s prof. J. Jarabem, CSc. Na mladé tělovýchovné fakultě vznikly nové atraktivní obory – Rekreatologie, Aplikovaná tělesná výchova a Fyzioterapie, které v tehdejší nabídce studia chyběly. Po krátké době byl na FTK UP akreditován doktorský studijní program v oboru Kinetologie a byla udělena akreditace pro habilitační řízení a řízení ke jmenování profesorem. Jsem potěšen, že i přes narůstající konkurenci je o studium na naší fakultě stále velmi vysoký zájem. Za dobu svého patnáctiletého trvání se naše fakulta stala uznávaným pracovištěm. Za jeden z největších kladů vývoje od roku 1989 považuji na UP rozvoj zahraničních vztahů. Mezinárodní spolupráce prošla během uplynulých 17 let několika etapami. Po překonání prvotního nadšení z možnosti svobodného cestování do zahraničí a přijímání prvích „odvážných a bezprostředně“ zahraničních kolegů následovala bezprostředně etapa, v níž byly vysoké školy v ČR (včetně UP) považovány spíše za „příjemce mezinárodní pomoci“ a jako poněkud chudí příbuzní vstupovaly na začátku 90. let do projektů programu Tempus a v letech 1996/1997 i do programu Socrates/Erasmus. V tomtéž roce vstoupila

Dokončení na str. 8

Výzva k podání návrhů na přednesení Vědeckopopulární přednášky významných absolventů UP

Stejně jako v minulých letech bude Univerzita Palackého spolu se Statutárním městem Olomouc pořádat v roce 2007 další přednášku již tradičního cyklu vědeckopopulárních přednášek významných absolventů UP. Přednášku zatím proslovi prof. J. Peřina, DrSc. (2003), doc. J. Štreit (2004), prof. Z. Příkryl (2005) a RNDr. J. Švec, Ph.D. (2006).

Návrh na přednášejícího pro rok 2007 může podat člen akademické obce UP nebo absolvent UP. Navrhovat lze významnou osobnost z řad absolventů UP působící v jakékoli oblasti vědy, podnikání, veřejného, kulturního a politického života. Součástí tohoto návrhu musí být stručné zdůvodnění.

Návrhy posílejte na sekretariát rektora UP (Křížkovského 8) do 20. 12. 2006.

Lid vs. univerzita

V článku pokračuji v diskusi o postoji UP k public relations, k ŽUP apod. Tu podnítili v poslední době na stránkách ŽUP někteří univerzitní pracovníci inspirativními příspěvky a nápady. Souhlasím s nimi částečně, což vysvětlím níže. Rád bych tuto diskusi na základě analýzy několika klíčových faktorů doplnil o další pohledy na celou problematiku.

T. Opatrný ve svém článku Co s Žurnálem? (ŽUP, č. 2) konstatuje, že „ŽUP se dotýká jak PR, tak i vnitřní komunikace“. Současnou podobu a přínos ŽUP vysoce oceňuje. Míni však, že v nastalých podmínkách „pouchat ŽUP nezměněný zřejmě také nepůjde“. Konkrétními návrhy ohledně obsahu a formy ŽUP budoucnosti se zasazuje o zásadní transformaci ŽUP. Ten by podle něj mohl sloužit „nejen jako prostředek vnitřní komunikace, ale i jako součást PR, určený i pro mimouniverzitní distribuci“. P. Urbášek (ŽUP, č. 7) je rovněž názoru, že „UP potřebuje jak mediální prostor k vnitřní diskusi, tak profesionální public relations“. Konečně T. Opatrný (ŽUP, č. 7, 8) a M. Hejtmánek (ŽUP, č. 4) shodně upozorňují na to, že popularizovat vědu je dnes nutností. Oba obzírají a komentují současnou a možné prostředky účinné prezentace UP na veřejnosti.

Ve své stručné analýze k nastolenému tématu vyjdu z takto položené provokativní otázky: Co se ve veřejnosti stane, zavře-li se naše univerzita od zítřka na celý rok? Realističtější si přiznáme, že téměř nic. Průměrný český, prakticky zaměřený člověk to ani nezaznamená. Lidé o univerzitě a dění na ní mnoho nevědí. Takový je stávající stav vztahu veřejnosti k univerzitě. Ale zavřou-li se obchody, pracoviště, ordinace, vodárny, kotelny, čerpací stanice atd. jako za války? Téměř okamžitě vznikne chaos a potřeba to řešit. Z toho plyne, že univerzitu nikdo z veřejnosti bezprostředně k životu nepotřebuje. Mezi UP a veřejností zeje zjevná propast. Její absence se citelně projevuje až po čase.

Olomoucký kraj má více než 600 tis. obyv. UP je významným zaměstnavatelem a veřejným subjektem. Ovšem poměr úzce zaměřených odborníků a studentů vs. laici (v dobrém slova smyslu) vyznívá nepochybně velice silně (1 : 10?) v neprospěch UP. O nutnosti nalézání způsobů, jak oslovit veřejnost, o vybudování trvalého a funkčního vztahu s veřejností není třeba pochybovat také v případě UP (zdaleka nejen ve jménu již probíhajícího tvrdého soupeření o studenty s dalšími univerzitami). Jak si tedy najít cestu k veřejnosti, aby jí UP zaujala?

Nejdříve k ŽUP. K jeho obsahu, formě a funkcím. To je patrné to, oč tu běží. Současný obsah a forma ŽUP nemohou vyhovovat potřebám veřejnosti (srov. totožný názor T. Opatrného). Jeho funkce jsou zcela odlišné. Jde o interní komunikační prostředek sloužící současně jako významný prvek smetující jednotlivá univerzitní pracoviště, jako diskusní fórum pro pracovníky UP i studenty, informuje o minulých, současných a budoucích specializovaných akcích spjatých s UP, představuje jednotlivá pracoviště, jejich pracovníky, dosažené výsledky, koordinuje nejrůznější aktivity, vytváří univerzitní identitu každého z nás. Obsahově je tedy běžným občanům velice vzdálen. Jistě by si nejeeden z nich kladl otázku, proč ten který problém

jakoby z jiného světa někdo vůbec řeší, jaký to může mít praktický dosah. A co se týče formy? Mohou občané rozumět univerzitnímu jazyku plnému cizích slov, termínů, složitějších konstrukcí?

Transformujeme-li však současný ŽUP na populární, „zlidštěné“ médium, jak již v diskusích zaznělo, musíme v důsledku podstatné změny jeho funkcí výrazně změnit jeho obsah i formu. A tu vidíme, že to není možné. Nelze vzhledem k důsledkům takového opatření pro interii a externí média. UP by přišla o dlouhodobě formovaný, dostatečně vyprofilovaný, kvalitní, osvědčený a respektovaný komunikační prostředek. Občané přece nepotřebují číst podrobné zprávy z nejrůznějších konferencí, vysoce sofistikované popisy (byť úctyhodných) výsledků výzkumu a cest k jejich dosažení, účastnit se naší diskuse a dalšího dění v „uzavřeném akademickém mikrosvětě“ (M. Hejtmánek) atd. Ani by tomu nikdo nerozuměl (jiná sféra, jiné zájmy, starosti, jazyk). Racionálně uvažující veřejnost v kraji a v ČR budou obecně vzato zajímat pouze praktické výsledky našeho bádání. Nic víc, nic méně. Proto první závěr zní nechat ŽUP zcela v současné podobě.

Jak ale docílit toho, aby se o výsledcích UP, o jejím praktickém přínosu dozvěděla široká veřejnost? Zavedení paralelně vydávaného, specializovaného, široce distribuovaného barevného popularizačního časopisu, např. měsíčníku, nějakého reklamního Bulletinu, jak se nabízí, není podle mého názoru rovněž tou nejlepší cestou. Možná by zpočátku uspěl, ale zájem veřejnosti by zřejmě postupně upadal, byla by informačně přesytná a výsledky by byly koncentrovány v jednom jediném médiu pro (dříve či později) úzce vyprofilovanou kategorii málo početných čtenářů. To by byl se vši pravděpodobností riskantní projekt, krok finančně náročný, krátkodobě efektivní, dlouhodobě však neefektivní. Je ostatně možné ověřit a podložit si případnou čtenost takového periodika pomocí seriózního marketingového průzkumu veřejného mínění, zadaného nějaké spolehlivé agentuře.

Jak tedy nejlépe nalézt cestu k veřejnosti? UP v současnosti expanduje z hlediska všech možných kritérií. Zažívá rozmach. Stává se stále významnějším hybatelem veřejného dění. Má dobré renomé, je vnímána pozitivně jako zavedená, prestižní, respektovaná značka. To není málo, přitahuje totiž pozornost. Stejně jako její pracovníci (viz jejich pozici v nedávno provedeném průzkumu prestiže profesí) i studenti. Domnívám se, že takový stav vytváří znamenité předpoklady pro tvorbu profesionálních PR níže popsaným způsobem v rámci určité strategické koncepce, jednotné a účinné.

Možnosti a současné cíle využití věcně obsahového a personálního potenciálu UP lze podle mého názoru výtčít a charakterizovat z hlediska příslušných aktivit a časoprostorových dimenzí. UP by měla nepochybně usilovat o to, aby byla:

– Trvalou součástí či pravidelným hostem veřejného prostoru – to již jistě je (podnikatelský inkubátor, veletrhy, výstavy, koncerty a řada dalších akcí různého druhu). Jde tu o další rozšíření prezentované

nabídky, o její zintenzivnění, o oslovení nových zájemců o univerzitní akce, o podstatně větší morální a především finanční podporu každé smysluplné studentské aktivity.

– Trvalou součástí či pravidelným hostem domácností – to se zřejmě neděje v dostatečné míře. Jde o zprostředkování, přiblížení akcí a výsledků UP občanům pomocí médií. Zde spatřuji značné rezervy.

Řešením by mohla být široká oboustranně výhodná spolupráce s médií (společný zájem – upoutání širokých vrstev recipientů – čtenářů, posluchačů, diváků – všech věkových, sociálních, profesních aj. kategorií a vrstev). Jde tedy o prezentaci výsledků a dalších informací z UP především do regionálního i celostátního tisku, televize, rozhlasu. Neosvědčili se spolupráce, pak přistoupit k pravidelné inzerci. Nejsem si jist, zda se toto systematičtější a široce provádí.

Navrhoval bych proto vytvoření mezinárodního mediálního oddělení v čele s profesionálním tiskovým mluvčím UP. Nevšiml jsem si, že by UP tak jako některé další univerzity takového člověka měla. Měl by za úkol se svými spolupracovníky vytvářet jednotnou image UP (imagemaker), koordinovat mediální prezentaci, být prostředníkem mezi zaneprázdněnými představiteli jednotlivých univerzitních pracovišť a domácími a zahraničními médií. Mediální oddělení by vybíralo informace a výsledky pro veřejnost obsahově přitažlivé a „stravitelné“. Také by je náležitou popularizační formou v jednotlivých novinových, televizních či rozhlasových příspěvcích prezentovalo (vč. např. reportáže ze studentských stáží apod.). Zprostředkovávalo by rozhovory s vůdčími a dalšími významnými osobnostmi na UP i názory studentů z různých fakult. Poskytovalo by doporučení na zlepšení prezentace UP doma i ve světě. Výsledkem by jistě bylo mnohem větší, reprezentativnější a efektivnější otevření se okolnímu světu. Okno do města, kraje, republiky, Evropy a světa.

Tahounem a současně tahákem mediální prezentace UP doma i ve světě by jistě měly být PíF a LF. Jednak mají nejlépe k aplikovanému výzkumu a také ho v nemalé míře provozují, jednak disponují značnými finančními prostředky. Na PíF již fungující motivační systém finančních odměn určených popularizátorům vědy (a veškerých dalších aktivit, např. pedagogických – soutěže apod.) je pro ostatní pracoviště UP příkladem jistě následovatelným. Popularizaci svých oborů, intenzivní propagaci svých projektů a výsledků přitáhnou fakulty rovněž více středoškolských studentů ke studiu na UP (M. Hejtmánek). To zvýší šanci na větší počet kvalitních studentů.

Lze doplnit, že nelze opomíjet jednu podstatnou přidanou hodnotu personálního složení UP. Mám na mysli reprezentativní vystupování a jednání samotných vyučujících a studentů na veřejnosti i v nejužším kruhu rodinném, svých známých atd. My všichni jistě můžeme pouhou svou osobností na způsob pozitivních vzorů (prestiž vysokého odborného vzdělání a etického jednání) zdarma, věrohodně a bez větší námahy šířit dobré jméno UP a svého pracoviště. I to dotváří mediální obraz UP. Nikdo nám také nebrání, abychom se aktivněji a šířeji nezapojovali např. do práce místních zastupitelstev a dalšího veřejného dění, jako to stále častěji pozorujeme u některých známých tváří UP. To je pro UP nesporně velmi cenný a perspektivní potenciál, jehož motorem je zvláště naše osobní zainteresovanost. Jsme tak veřejnosti zase o něco blíže.

Závěry: Změní-li se forma, význam a funkce ŽUP, nebude využitelná na UP. Nezmění-li se, nebude využitelná ve službách public relations mimo UP. Kombinace kyzeřských funkcí, formy a obsahu jejich koncentrací do jediného média pro obě tak odlišné sféry působení není patrně možná (důsledek: finanční a časové ztráty). Dlouhodobě nosným, efektivním řešením může být patrně pouze profesionální a systematická mediální prezentace UP v masmédiích v čele s mluvčím UP, jakož i využívání dalších prostředků (např. vlastní personální zdroje).

Mgr. J. Gregor, Katedra slavistiky FF UP

Zeptali jsme se ... doc. D. Tomajko

ČR i do programu CEEPUS a velice rád na tomto místě vyzdvihují, že projekt sítě aplikovaných pohybových aktivit, koordinovaný od roku 1997/1998 nepřetržitě z FTK UP Katedrou aplikovaných pohybových aktivit, byl svého času jediným projektem koordinovaným v rámci tohoto programu z ČR.

Jsem rád, že po překonání etapy mnohdy svízelného navazování kontaktů v rámci jak studentské, tak učitelské mobility se FTK UP stává stále žádanější destinací zahraničních studentů i učitelů a přestává být institucí pouze „vysílající“.

Těší mě, že v současné době je FTK UP rovnoprávným a žádaným partnerem v mezinárodních pro-

Dokončení ze str. 7
jektech vědeckých, vzdělávacích (Erasmus Mundus) i rozvojových.

Zklamalo mě, že se na všech fakultách UP po listopadu 1989 zrušila výuka tělesné výchovy. Jsme jedinou univerzitou v ČR, která nemá tělesnou výchovu ve svých studijních programech.

Práci nám často komplikuje nárůst administrativní náročnosti, přičemž hlavní její negativní stránkou je častá duplicita údajů.

Mříží mě malý zájem města o užší spolupráci s naší fakultou v rámci pohybových aktivit a zdravého životního stylu.

-red-

Rektoři olomoucké univerzity v letech 1573–1860

41. PFEFFERKORN z Ottobachu (Pfeffergoren, Westadiensis) Carolus Franciscus (Karel František), S.J., Phil. Dr. (* 1657 Vyšetice u Mladé Vožice [?] – † 24. 6. 1728 Košumberk u Skutče na Vysokomýtsku), rektor od 24. 12. 1715 do 26. 4. 1718

(I) Sekretář moravskoslezského gubernia v Brně Jan Petr Ceroni (1753–1826), pilný sběratel memorabilií, uvádí ve svých excerptech k osobám rektorů jezuitské koleje a univerzity v Olomouci jako rodiště v pořadí 41. rektora těchto institucí, P. Karla Pfefferkorna, „Vestad in Böhmen“. Ivana Čornejová a Anna Fechtnerová v *Životopisném slovníku pražské univerzity (Filozofická a teologická fakulta 1654–1773)*, vydaném roku 1986, soudí, že místo narození P. Karla Pfefferkorna je „nepochybně zkomoleno, uváděno ‚Bohemus Westadiensis‘. Stačí však nahlédnout do neocenitelného *Ottova Slovníku naučného*, abychom se díky Augustinu Sedláčkovi, původci příslušného hesla, dozvěděli toto:

„Pfefferkorn z Otopachu (Pfefferkorn von Ottobach), příjmení šlechtické rodiny rakovského původu. Předek jejich Urban volen r. 1566 za profiantmistra stavovského vojska, ale z toho úřadu se vytahoval. Roku 1579 koupil dvůr manský ve Skřipli [u Hořovic na Berounsku], který držel do smrti. [...] Po Urbanovi zůstali synové Albrecht, Karel a Adam, kteří r. 1586 Skřipel prodali. [...] Třetí bratr Adam nabyt statku Podbradce [Podbradec u Libochovic na Roudnicku], ale zemřel záhy zůstaviv syny Václava Gabriela, Karla a Adama Matyáše, z nichž Václav již r. 1617 byl mrtev. Karel, syn Adamův, vystěhoval se r. 1628 do Perna [Pirny na Labi v Sasku, kde toho roku bylo napočítáno 500 českých emigrantů] a žil ještě r. 1659 v Drážďanech. Bratr jeho Adam Matyáš zemřel r. 1687 dočká se znamenitého věku. Synové jeho byli Karel František, jezuita a pak rektor koleje klátovské, Jan Adam a Václav Rudolf. Jan Adam oženil se r. 1682 s Helenou Šindlerovou († 1716) v Praze a oddal se vojenským službám. Zemřel před r. 1738 a skrovné jmění dědil syn Viktor, jenž držel Vyšetice. [...]“

Známe tedy otce, děda i praděda P. Karla Pfefferkorna i jeho dva bratry; jako řádový duchovní neuzíval P. Karel Pfefferkorn zděděného predikátu ani erbů, v němž se kromě rostoucí černé orlice, zlatého půlměsíce s rohy otočenými dolů a tří šesticípých zlatých hvězd uplatňovala i zrnka pepře (tzv. mluvící znamení – Pfefferkorn znamená německy pepřové zrnko). Pokud jde o Pfefferkornovo rodiště, snad je lze ztožnit s výše zmíněným rodovým zbožím – vsí Vyšetice poblíž Mladé Vožice na Tábořsku (oblasti známé jako „Česká Sibiř“), neboť toponymum Vyšetice se vsuktu může skrývat v Pfefferkornově latinizovaném přídomku „Westadiensis“. (Poznamenejme nádkvem, že barokní zámek ve Vyšetících a hospodářské budovy někdejšího panského velkostatku nabízí v současné době na internetu k odkoupení jistá realitní kancelář.)

Do Tovaryšstva Ježíšova vstoupil Karel Pfefferkorn již ve svých sedmnácti letech, a to 17. října 1674 v pražském Klementinu, poté putoval do brněnského

noviciátu. Dne 18. října 1676 byl v Olomouci aprobován pro výuku na nižších řádových školách a v letech 1677–1679 zde studoval na filozofické fakultě. V roce 1682 vyučoval v gramatikální třídě jezuitského gymnázia v Opavě, následujícího roku působil jako profesor syntaxe na jezuitském gymnáziu v pražském Klementinu a roku 1684 byl poslán řádovými představenými do Klatov na zdejší jezuitské gymnázium jako profesor humanior a exhortátor. Z Klatov putoval jezuitský magistr filozofie K. Pfefferkorn do Prahy, kde v roce 1685 vedl na jezuitském gymnáziu v Klementinu třídu poetiky a v letech 1686–1689 studoval na Teologické fakultě Karlo-Ferdinandovy univerzity.

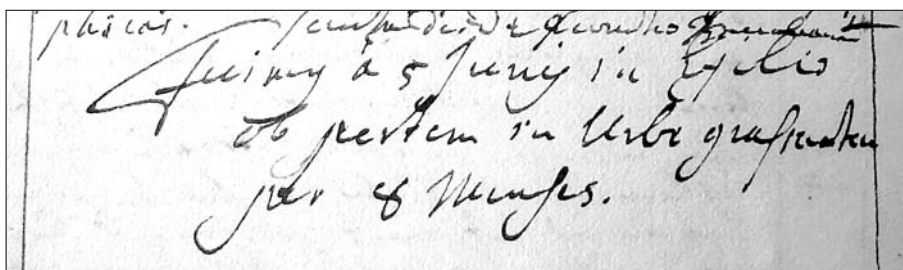
V roce 1692 se s P. Karlem Pfefferkornem setkáváme v Olomouci, kde působil jako akademický kazatel, prezes alumnů v jezuitském konviktu, prezes kongregace Navštívení Panny Marie a zpovědník a dne 2. února 1692 tu složil slavné čtyři sliby jezuitského profesora. V následujících dvou letech byl příslušníkem

se dodnes dochovala lékárna někdejší jezuitské koleje, zvaná U Bílého jednorozce (podle dvoumetrového zubu kytovce narvala v inventáři lékárny), s původním jezuitským mobiliářem a plastikou archanděla Michaela, které v roce 1733 vyhotovil laický příslušník koleje Jan Gesch Wendt, pocházející z Allgau ve Švédsku.

Od 4. května 1704 do 24. května 1707 stál P. Karel Pfefferkorn v čele jezuitské koleje v Opavě, v následujícím roce řídil v Olomouci seminář sv. Františka Xaverského, určený pro ubytování a výživu chudých studentů zdejšího jezuitského gymnázia a univerzity. V roce 1711 odešel do Vídně jako vyslanec české jezuitské provincie u císařského dvora a setrval zde do počátku roku 1715.

Dne 24. února 1715 byl P. Karel Pfefferkorn promulgován rektorem koleje a univerzity TJ v Olomouci. Jeho rektorát nezačínal právě šťastně – od března toho roku přibývalo v Olomouci a jejím okolí případů onemocnění morem, a tak v neděli 25. května 1715

bylo ve městě uspořádáno velké prosebné procesí, v němž jezuité nesli ostatky sv. Pavliny a během něhož byla u provizorních oltářů celebrována řada mší; na Dolním náměstí pak kázal početnému shromáždění obyvatelstva jezuitský páter Ispserius. Dne 27. května 1715 byla na olomouckém jezuitském gymnáziu a univerzitě přerušena výuka a od 6. června 1715 až do 5. února 1716 byla Olomouc uzavřena sanitním

▲ Záznam v rektorském diariu P. Karla Pfefferkorna k 5. červnu 1715: „Fui in exilio ob Pestem in Urbe grassatam per 8 Menses. (Byli jsme od 5. června v exilu kvůli moru postupujícímu ve městě po osm měsíců.)“ Moravský zemský archiv Brno, fond E 28 Jezuité Olomouc, sign. II/5, fol. 46r

jezuitské koleje ve Vratislavi u Panny Marie na Písku, k jeho povinnostem náležely přednášky z filozofie, byl činný jako kazatel, katecheta a zpovědník. Léta 1697–1699 strávil P. Karel Pfefferkorn opět v Olomouci, a to jako profesor morální teologie, studijní prefekt, exhortátor a zpovědník, a od roku 1700 pobýval opět ve Vratislavi – na nově konstituované teologické fakultě přednášel *Pismo sv.* a byl děkanem fakulty filozofické. (Zakládací listinu Vratislavské univerzity podepsal římskoněmecký císař Leopold I. dne 2. října 1702, jejím patronem se stal sv. Leopold, současně patron zakladatele – nová jezuitská univerzita o dvou fakultách, filozofické a teologické, proto nesla název Universitas Leopoldina.)

Dne 11. února 1702 se P. Karel Pfefferkorn ujal úřadu rektora jezuitské koleje v Klatovech, jenž zastával do 4. května 1704. Klatovská kolej Tovaryšstva Ježíšova vznikla povýšením zdejší jezuitské rezidence (založené roku 1636), a to díky fundaci Lucie Otýlie hraběnky z Kolovrat rozené z Martinic, jak dokládá fundáční listina ze dne 24. dubna 1651. Jezuitský kostel Neposkvrněného početí Panny Marie a sv. Ignáce byl podle plánů Carla Luraga budován Domenikem Orsim do roku 1689, vysvěcen byl však teprve roku 1717. Na klatovském náměstí v tzv. Panském domě

kordonem utvořeným jízdními vojáky a regulovanou milicí. Vyrzování kordonu přišlo městskou pokladnu na 30 tisíc zlatých, k čemuž se připojily nemalé finanční ztráty způsobené uzavěrou města zdejšími řemeslníkům a obchodníkům. O tehdejší situaci ve městě svědčí soupis zemědělných na mor ve dnech 4. až 7. října 1715, dochovaný ve fondu *Archiv města Olomouce – Zlomky registratur*, uloženém ve Státním okresním archivu v Olomouci. Jsou zde uvedeny celkem 44 osoby, podle příznaků jejich smrtelné choroby se vsuktu jednalo o hlízový neboli dýmějový mor (pestit bubonica) – jako hlíza či dýměj (lat. bubo) se označovalo zduření lymfatických uzlin. Infikovaný morem umírali „cum bubone (s hlízou, s dýmějí)“, „cum carbunculo (s uhlákem, tj. zánětlivým nádorem)“, „cum petechiis nigris (s černými skvrnami)“, „cum vomitu (s dávením)“ nebo „in febri hectica (v hektické horečce, tj. ráno ochabující a večer se zhoršující)“. Zatímco ve svatomočické farnosti zemřelo v roce 1711 celkem 219 osob, z toho čtyři mladiství a 104 děti, roku 1715 je v matrice zemědělných této farnosti zaznamenáno 488 osob, v tom 39 mladistvých a 97 dětí; roku 1716 se úmrtnost snížila na 188 osob, mezi nimi byli tři mladiství a 74 děti.

Podle záznamu rektora Pfefferkorna v jeho diariu dne 5. června 1715 opustili jezuité Olomouc a po osm měsíců dělali na kolejních a konviktních statcích. Neodešli však všichni příslušníci olomoucké koleje TJ – ve výše zmíněném soupisu zemědělných je totiž uvedeno, že jezuita Tomáš Khierl zemřel „in collegio in febri acuta continua (v koleji v prudké nepřetržitě horečce).“

Prof. J. Fiala, CSc.

(Pokračování příště)

Brus jazyka českého

Chybný výkon

V některých oficiálních textech najdeme chyby, které nelze vysvětlit nepozorností či neznalostí pravidel pravopisu, ani stylistickou neobratností nebo nadpřirozeným zásahem počítače, který nám často vnucuje svůj slovník.

Příkladem takové chyby je výraz ve větě z dílny *Ekonomické komise AS UP*, v níž se dočteme, že „... na RUP bude vypisáno výběrové řízení na jednoho **vztýčného** pracovníka“. Je zřejmé, že autor textu měl na mysli **stýčného** pracovníka. *Vyděme-li ze slov, z nichž byly oba zaměněné výrazy odvozeny, totiž styk a vztýčit, dojdeme k tomu, že vysvětlit tuto chybu by nám mohl nejspíš náš slavný moravský rodák Sigmund Freud.*

Na jakého pracovníka to tedy bude na Rektorátě vypisáno výběrové řízení?

-purista-

Soupis rektorů olomouckého vysokého učení najdete na webových stránkách UP www.upol.cz v oddíle O univerzitě/Historie a současnost.

Jak olomoucká univerzita „vstávala z popela“

Vážení soudruzi, odcházel jsem na olomouckou fakultu s láskou a pocitem stranické odpovědnosti. Věděl jsem, že v tomto městě a kraji nebyla jen domovem odporná a zákeřná tradice klerikálně agrární, ale také tradice bojovně proletářská. Tradice našeho hnutí, naší strany. Vždyť z nedalekého Prostějova, napojen třídními zkušenostmi prostějovských dělníků z doby první války, vzešel pro naši literaturu Jiří Wolker.

Z dopisu vedoucího Katedry českého jazyka a literatury a děkana FF UP Jaromíra Langa Ústřednímu výboru KSČ z 24. 4. 1963

Počátek šedesátých let znamenal pro české vysoké školy nemalé změny, které nesporně korigovaly krajně nepromyšlené koncepte vysokoškolského studia z předcházejícího desetiletí. Především se vytrátila realizace tzv. třídne politických prověrek, jejichž proponovaná šíře hrozila personálně devastovat české terciární školství. Ještě na sklonku padesátých let proběhla první vlna organizačních změn. K nejvýznamnějšímu zásahu došlo právě v Olomouci, kde se sloučila Vysoká škola pedagogická s Univerzitou Palackého, takže olomoucké vysoké učení tvořily od 1. září 1958 fakulta lékařská, fakulta společenských věd a fakulta přírodních věd (o rok později došlo k přejmenování fakulty společenských věd na fakultu filozofickou a fakultu přírodních věd na fakultu přírodovědeckou). Opětovně se změnila vysokoškolská příprava učitelů primárního školství – tu v Olomouci zajišťoval samostatný pedagogický institut. V roce 1964 však síť pedagogických institutů v Československu zanikla a dvacet těchto vysokoškolských učilišť nahradilo dvanáct samostatných pedagogických fakult, dílem přičleněných k univerzitám, dílem existujících jako samostatné fakulty. Od poloviny roku 1964 tak olomouckou univerzitu tvořily čtyři fakulty (lékařská, filozofická, přírodovědecká a pedagogická) a tento počet zůstal nezměněn až do polistopadové transformace českého vysokého školství.

Pokračující organizační změny v soustavě českých vysokých škol (např. zrušení Vysoké školy ruského jazyka a literatury či vznik Univerzity 17. listopadu) na přelomu padesátých a šedesátých let doprovodila vládnoucí strana koncepcí tzv. revoluční přestavby vysokého školství. Proponovaná koncepce antipocivala v některých oblastech pozitivní změny – např. se vysoké školy staly plnohodnotnou součástí tzv. vědeckovýzkumné základny, což otevřelo příslušným vysokoškolským pracovištím přístup k účasti na řešení rezortních a státních úkolů. Měnila se také podoba přijímacího řízení vstavením tzv. komplexního hodnocení uchazeče o vysokoškolské studium. Komplexní hodnocení nemálo narušilo dřívější hypertrofovaný důraz na třídne politický profil uchazeče; společně s prudkým nárůstem počtu vysokoškoláků v první polovině šedesátých let tak komplexní hodnocení umožňovalo vysokoškolské studium i lidem s nejrůznějšími kádrovými „škrálopou“. Jiná opatření vůči terciárnímu školství byla ovšem nadále zatížena naivně ideologickým balastem. Zcela určitě to platí o „těsném sepětí vzdělání se společenskou výrobou“, kdy vysokoškoláci měli strávit část semestru v pracovních kolektivech průmyslových a zemědělských závodů. Šlo samozřejmě o zcela neústrojný zásah do vysokoškolského studia, jehož uskutečňování ztroskotalo již na sklonku roku 1961. V tomto směru se „vyznamenali“ někteří nadmíru aktivní příslušníci Československého svazu mládeže na olomoucké filozofické fakultě. Navrhli totiž zřítit přímo ve fakulním areálu na ulici Křížkovského provoz olomouckého podniku PREFA, vyrábějící stavební prefabrikáty. Studenti tak měli přímo z vysokoškolských škamen nastupovat k výrobním linkám a poté – dostatečně „obrození“ fyzickou prací a pravidelným kontaktem s vládnoucí dělnickou třídou – se „radostněji“ a „lépe“ vracet k vysokoškolským učebnicím a skriptům. Megalomanskému návrhu učinilo přítrž až negativní stanovisko hygienické služby, když proti svazácké iniciativě neúspěšně vystupoval tehdejší děkan FF UP Emil Holas.

Z jednotlivých fakult olomoucké univerzity pokračovala v rozvoji svých učitelských i klinických pracovišť tradičně stabilní Lékařská fakulta. Charakteristickým rysem Lékařské fakulty v první polovině šedesátých let byl nárůst studentů stomatologického studia, jakož i studium medicínských oborů při zaměstnání (toto studium bylo ukončeno v roce 1966). Na počátku šedesátých let se

vedoucí představitelé LF UP ostře ohradili proti vzniku fakultní nemocnice v Ostravě, implikující vznik další lékařské fakulty v tomto krajském a všemožně preferovaném městě. Ostravská nemocnice byla i vzhledem ke stanoviškům představitelů olomouckých medicínských pracovišť nakonec budována jako nemocnice krajská s vyloučením vědeckých a výukových prostor. Tato „obrana“ olomoucké lékařské fakulty vedla rovněž k oprášení návrhů na zřízení farmaceutické fakulty v Olomouci; olomoucká Lékařská fakulta společně s Fakultní nemocnicí tak chtěla pravděpodobně ubezpečit rezortní ministerstvo, že má k dispozici více než dostatečné kapacity odborné i vědecké.

Také na Přírodovědecké fakultě proběhla parcelace široce koncipovaných oborů na újeji specializovaná pracoviště. Připomeňme, že v roce 1962 se kolem profesorů Bedřicha Havelky a Engelberta Kepřta konstitovala Katedra jemné mechaniky a optiky předznamenávající pozdější světovou úroveň tohoto vědního oboru. Také na Filozofické fakultě a Pedagogické fakultě zaznamenáváme v první polovině šedesátých let snahu o výraznější profilaci v oblasti vědy a výzkumu. Filozofická fakulta budovala specializovaná pracoviště v podobě tzv. kabinetů – v roce 1963 vznikly Kabinet regionálních dějin a Kabinet moderních vyučovacích prostředků, o rok později také Kabinet Bedřicha Václavka. A konečně v roce 1964 měla Filozofická fakulta i Katedru filozofie. Na Pedagogické fakultě se seriózní vědecké počiny koncentrovaly zejména v Kabinetu sociologie výchovy (Ferdinand Koudelka) a na Katedře dějepisu (Miloslav Trapl).

Rozvoj vědy a výzkumu na tzv. učitelských fakultách UP ovšem trpěl nepřizní rezortního ministerstva i krajských stranických orgánů. V perspektivních plánech „strany“ i „vlády“ nefigurovala UP (s výjimkou LF UP) jako konkurenceschopný subjekt vědecké práce. A tak se např. systematizovaná pracovní místa pro vědce v Kabinetu regionálních dějin našla jednak díky opakované intervenci u tehdejšího předsedy Státního výboru pro vysoké školy a bývalého rektora Vysoké školy pedagogické Jaromíra Běličce, jednak kumulací volných pracovních prostředků původně určených pro uklízečku a topiče.

Úsilí Univerzity Palackého – a zejména její Filozofické fakulty – vyrovnat se s neblahým dědictvím uplynulého desetiletí a hledat své místo na „poli“ vědy a výzkumu ovšem vážně komplikovaly bouřlivé interní spory a aféry odehrávající se mezi rektorem Jaromírem Hrbkem a jeho odpůrci, koncentrujícími se především na Filozofické fakultě. Aby Hrbek pacifikoval své odpůrce, povolal do Olomouce (na doporučení Ladislava Štolla) svého dlouhodobého přítele ještě z dob meziválečné Komunistické studentské frakce (Kostufra), literárního historika Jaromíra Langa. Ten se stal na počátku roku 1961 děkanem FF UP a o několik měsíců později i vedoucí Katedry českého jazyka a literatury, která dlouhodobě představovala „vlajkovou loď“ tehdejší Filozofické fakulty. Jaromír Lang měl zejména provést ideovou očistu Filozofické fakulty. V praxi se tato jeho úloha projevovala permanentními projevy nemístné kritiky a nedůvěry vůči svým spolupracovníkům a zejména úsilím o odbornou i existenční diskreditaci vynikajícího literárního vědce a pedagoga Oldřicha Králíka. Právě z této doby pocházejí dodnes tradované charakteristiky některých vědců a pedagogů FF UP, kterými častovali Hrbek s Langem své domnělé i skutečné odpůrce: „pražský pepík“ Jiří Daňhelka, „klerofašista“ Oldřich Králík, „esesák“ Jan Korzeny či „bělogvardějec“ Alexandr V. Isačenko. Jaromír Lang si chtěl také „posvětit“ na „divného dělnického kádra“ Františka Hladíše a obvinil předsedkyni místní stranické organizace z reziduí „masarykismu a sociáldemokratismu“. Do soukolí stupňujících se sporů se ovšem zapletali i řadoví pracovníci, řešící vlastní profesní a kádrové problémy. Platí

to zejména o talentované a vědecky produktivní polonistce Haně Jechové, jejíž urputné spory s tehdejším vedením Filozofické fakulty zjevně podporoval rektor Hrbek. V polovině roku 1962 však J. Hrbek nečekaně abdikoval z rektorské funkce, a Lang tak náhle ztratil svého všemocného přímluvce a podporovatele. A když v říjnu 1962 napsal prostřednictvím své olomoucké milenky nepodloženou stížnost na poměry vládnoucí na FF UP tajemníkovi ÚV KSČ Vladimíru Kouckému, došla konečně trpělivost i tehdejší stranické „věrchušce“. Sám nejvyšší stranický orgán jmenoval komisi, která prošetřila stížnosti adresované V. Kouckému. Na základě závěrů této komise byl J. Lang odvolán z děkanského postu olomoucké Filozofické fakulty (nahradil jej rusista Antonín Václavík); místo vedoucího Katedry českého jazyka literatury zaujal Jiří Daňhelka. Do rektorského křesla olomoucké univerzity zasedl v listopadu 1963 Eduard Mandák, nedostudovaný právník a celoživotní státní a stranický funkcionář. Dlouhodobě rozbouranou atmosférou na olomoucké univerzitě však zklidnil a přispěl k celkové stabilizaci UP v polovině šedesátých let.

PhDr. P. Urbásek, ředitel Archivu UP

...A PŘÍŠTÍ TÝDEN...

1. PROSINCE

Drama & Film Students. UC UP, Filmový sál, 15 hod.

2. PROSINCE

Jsmo v EU, budme v obraze. UC UP 9.30–14 hod.

4. PROSINCE

Adventní koncert studentů Katedry muzikologie FF UP. UC UP, Kaple Božího Těla, 19 hod.

5. PROSINCE

Olomoucký oftalmologický seminář. Knihovna Oční kliniky LF UP a FNO.

Doc. R. Halaš, Ph.D. (PřF UP): Functional completeness of logics via clones. PřF UP (Tomkova 40), posluchárna č. 301, 13 hod.

Prof. M. Štědroň, CSc. (FF MU): Mozart a Morava. Arcidiecézní muzeum (Mozarteum), 17 hod.

O. Lukáš (Liga lidských práv): Státní média zaměřená na zahraniční cílovou skupinu – propaganda, nebo běžná praxe? FF UP, Filmový sál, 15 hod.

6. PROSINCE

Dr. Ch. Ramoser (Ministerstvo pro vědu a výzkum, Rakousko): O česko-rakousko-německých vztazích. Přednáška. FF UP, posluchárna č. 8, 9.45–11.15 hod.

Využití PET/CT v klinické medicíně. Přednáškový večer Spolku lékařů v Olomouci. TÚ LF UP, 16 hod.

RNDr. P. Petřík (Katedra botaniky PřF UK, Botanický ústav AV ČR): Klasifikace pasekové vegetace v ČR aneb Jak nenadělat paseku. Přednáška. PřF UP (Šlechtitelů 11), velký přednáškový sál, 16.30 hod.

Recitál H. Štolfové-Bandové. UC UP, Kaple Božího Těla, 19 hod.

7.–9. PROSINCE

2. konference diagnostické, prediktivní a experimentální onkologie. Kongres. RCO.

-red-